

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PRÁVNICKÁ

KATEDRA OBČANSKÉHO PRÁVA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Právní úprava sporů v rámci exekučního řízení

Autor: Ondřej Žahourek

Plzeň 2024

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Jitka Wolfová

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: Ondřej ŽAHOUREK
Osobní číslo: R19M0486P
Studijní program: M0421A220004 Právo a právní věda
Téma práce: Právní úprava sporů v rámci exekučního řízení
Zadávající katedra: Katedra občanského práva

Zásady pro vypracování

- Úvod
- Exekuční řízení
- Exekuční spory projednávané v řízení nalézacím
- Exekuční spory projednávané v incidenčním řízení
- Srovnání právní úpravy sporů exekučního řízení se zahraniční úpravou
- Závěr

Rozsah diplomové práce:
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:
viz příloha

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Jitka Wolfová**
Katedra občanského práva

Datum zadání diplomové práce: **31. března 2023**
Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2024**

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 30. června 2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci zpracoval samostatně, a že jsem vyznačil prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpal způsobem ve vědecké práci obvyklým.

.....

V Plzni, březen 2024

Ondřej Žahourek

Poděkování

Tímto bych chtěl poděkovat JUDr. Jitce Wolfové za vedení mé diplomové práce, za její rady a cenné připomínky.

Obsah

1.	Úvod	1
2.	Obecně o exekučním řízení	2
2.1	Exekuční řízení	2
2.2	Právní zásady	4
2.2.1	Obecné zásady uplatňované v civilním procesu	5
2.2.2	Zásady uplatňované v exekučním řízení	8
3.	Exekuční spory	12
3.1	Obecně ke sporům projednávaným v řízení nalézacím	13
3.2	Obecně ke sporům projednávaným v řízení exekučním	14
4.	Spory projednávané v řízení nalézacím	16
4.1	Vylučovací spory	16
4.1.1	Excindační (vylučovací) žaloba	18
4.1.2	Ochrana manžela	20
4.2	Poddlužnické spory	22
4.2.1	Poddlužnická žaloba	25
4.2.2	Poddlužnické spory při přikázání pohledávky srážkami ze mzdy	26
4.2.3	Poddlužnická žaloba při exekuci přikázáním pohledávky z účtu	28
4.2.4	Poddlužnická žaloba při exekuci přikázáním jiných peněžitých pohledávek	29
4.2.5	Poddlužnická žaloba při exekuci postižením jiných majetkových práv	32
4.3	Odporové spory	33
4.3.1	Odporová žaloba	34
4.4	Spory z lepšího práva	37
5.	Spory projednávané v řízení exekučním	39
5.1	Opoziční spory	39

5.1.1	Opoziční žaloba	40
5.2	Impugnační spory	41
6.	Právní úpravy České republiky a Slovenské republiky.....	44
6.1	Obecné srovnání	44
6.2	Porovnání úpravy vylučovacích sporů.....	45
6.3	Porovnání úpravy podlužnických sporů	48
6.4	Porovnání úpravy odporových sporů.....	55
6.5	Porovnání úpravy sporů z lepšího práva.....	57
6.6	Porovnání úpravy sporů opozičních	58
6.7	Porovnání úpravy sporů impugnačních	59
7.	Závěr.....	61
8.	Resume	63
	Seznam literatury a informačních zdrojů.....	65

Seznam zkratek

OSŘ – zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

SJM – společné jmění manželů

NS – Nejvyšší soud České republiky

EÚLP – Evropská úmluva o lidských právech

EŘ – zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

EP – zákon č. 233/1995 Z. Z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov

CSP – zákon č. 160/2015 Z. Z., Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov

1. Úvod

Vybraným tématem diplomové práce je problematika sporů plynoucích z exekučního řízení. Téma práce bylo zvoleno po konzultaci nejen na základě důležité role problematiky exekučního řízení a sporů s ním spjatých, ale rovněž ve spojení se studiem exekučního řízení jako volitelného předmětu, v rámci kterého, mne dané téma zaujalo. I vzhledem k současnému ekonomickému vývoji ve světě lze očekávat, že toto téma bude nadále do budoucna stále poměrně podstatné. V návaznosti na exekuční řízení máme i značné množství osob, které jsou řízeními dotčeny a často mimo svou vlastní kontrolu. Může se jednat nejen o samotné účastníky řízení, tj. povinného a oprávněného, jejichž podíl je dán vlastním konáním, ale jde také o osoby stojící vně, jako jsou např. manžel/manželka povinného, dlužníci povinného atd. V jednoduché rovině spor vzniká vždy, pokud dojde ke střetu práv různých osob vztahující se ke společnému denominátoru.

Primárním cílem práce je tak přiblížit problematiku exekuce a jejich možných sporů. Uceleně popsat jejich povahu a charakteristické rysy. Dále se pokusit popsat i v elementárních obrysech problematiku sporů cizího státu, kdy jsem se rozhodl zaměřit na úpravu Slovenské republiky, a následně učinit závěry vztahující se k základní komparaci dané problematiky o podobnosti fungování u nás a v zahraničí.

S ohledem na požadovaný rozsah diplomové práce nelze dané téma bezesbytku vyčerpat, podat zcela vyčerpávající zevrubný popis incidenčních sporů, či se zabývat hlouběji komplexní komparací právních úprav států. Zejména proto se tato práce zaměřuje na obecnější pojednání, aby bylo dosaženo komplexního strukturovaného přehledu.

Nejprve bych v práci rád pojednal obecně o exekučním řízení a jeho nosných zásadách, dále o kategorii sporů projednávaných v rámci řízení nalézacího a následně o sporech, jež jsou projednávány v rámci řízení incidenčního, kdy bych se rád zaměřil vždy na popis dané problematiky jednotlivých sporů. Na závěr bych se pak chtěl zaměřit na zahraniční úpravu cizího státu a její případnou komparaci s úpravou České republiky v rozumném měřítku.

2. Obecně o exekučním řízení

2.1 Exekuční řízení

Civilní proces je proces postupů soudů a procesních subjektů při poskytování ochrany právním vztahům práva soukromého. Tento základní vystavený rámec je dozorován státem jakožto garantem práv a povinností v moderním světě demokratických, právních států.

Exekuční řízení představuje klíčový nástroj právního státu pro vymáhání peněžitých pohledávek věřitelů a zajištění řádného splacení dluhů ze strany dlužníků, jež má vést k zániku dluhu. Regulace exekučního řízení se řídí především občanským soudním řádem, běžně označovaném jakožto OSŘ a samozřejmě exekučním řádem. Zde máme uvedeny procesy, jejichž cílem je dosáhnout rovnováhy mezi ochranou práv věřitelů a respektováním práv dlužníků. Exekuční řízení slouží k vymožení nároku. Ten musí být nejprve potvrzen v rámci řízení nalézacího a následně nedojde ke splnění této povinnosti, jež vylýnula z tohoto řízení. Prostřednictvím exekučního řízení má možnost věřitel uplatnit své právo, které bylo přiznáno v nalézacím řízení soudem a nebylo naplněno ze strany osoby povinné, tedy dlužníka běžně ve lhůtě soudem v dané věci stanovené. Vykonatelné rozhodnutí soudu se stane tzv. exekučním titulem a ten je podstatným podkladem pro zahájení exekuce. Tripes však uvádí, že „pouze taková rozhodnutí, která jsou vykonatelná, jsou exekučními tituly.“¹ Je nutností, aby práva byla stanovena přesným a nepochybným způsobem. Není možné, aby teprve exekuční soud zjišťoval, co má vlastně být v exekuci vymáháno.²

Samotným bazálním účelem řízení je vymožení splnění povinnosti pro oprávněného (věřitele) od povinného (dlužníka), která byla povinnému uložena skrze rozhodnutí soudu. V soukromém právu má řízení exekuční zvláštní postavení, jedná se o řízení vykonávací, jehož smysl spočívá ve vynucení uložené povinnosti.

---

¹ TRIPES, Antonín. *Exekuce v soudní praxi*. 3. vyd. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck, 2006, c2001. ISBN 80-7179-489-9, s. 46

² TRIPES, Antonín. *Exekuce v soudní praxi*. 3. vyd. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck, 2006, c2001. ISBN 80-7179-489-9, s. 20

„Řízení o výkon rozhodnutí a exekuční řízení představují procesy vedoucí k nucenému vymožení subjektivních práv; jejichž jednota není popřena subsidiární povahou občanského soudního řádu.“³

Nejedná se nám tedy o řízení, v rámci kterého se snažíme nalézt právo, nýbrž se snažíme již nalezené právo vymoci, kdy strana povinná k plnění něčeho či ke zdržení se nějakého konání nereagovala ve lhůtě pro splnění určené.

Exekuční řízení je zcela samostatným řízením, běžně navazující na řízení předchozí. Existují ale i situace, kdy tomu tak být nemusí a to protože exekučním titulem pro exekuci mohou být i rozhodnutí vydaná jinými státními orgány.⁴ Dále relativní nezávislost řízení vykonávacího tkví ve skutečnosti, že právě řešení sporů, které nám mohou vzniknout při výkonu rozhodnutí nebo v souvislosti s ním, zákon ukládá právě nalézacímu řízení.⁵ Povaha exekučního řízení může být dvojitá a to jak povaha řízení sporného, tak na druhé straně i povaha řízení nesporného. Souvislost rozdílů v otázkách uplatňování zásad a účastenství pozorujeme napříč oběma fázemi řízení. Rozlišit nesporné a sporné řízení v rámci řízení exekučního není ničím nově objeveným. V literatuře však dohledáme i platné názory o nemožnosti rozlišování v tomto smyslu v řízení exekučním na rozdíl od řízení nalézacího.⁶

Komplikací takových stanovisek je pak znění samotné právní úpravy. Občanský soudní řád ve svých ustanoveních předpokládá rozdělení, jak bylo zmíněno v předchozím odstavci, a za takového předpokladu není možné, aby názory o nemožnosti rozlišování nesporného a sporného řízení v moderní době obstály.

Nedojde-li k naplnění povinnosti stanovené v první fázi civilního procesu, tedy řízení nalézacím, která je uložena, bude přistoupeno k nucenému vymožení. Druhá fáze civilního procesu pak představuje fázi řízení exekučního. Pojmový rozdíl mezi označením exekuce a výkon rozhodnutí v podstatě neexistuje. V České právní úpravě je totiž zakotvena dvojkolejnost fungování exekuce, kdy

³ Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2006, sp. zn. Cpjn 200/2005

⁴ SCHELLEOVÁ, Ilona a LAMKA, Roman. *Exekuce v zrcadle právních předpisů*. Právo. Ostrava: Key Publishing, 2007. ISBN 978-80-87071-36-6, s. 8

⁵ STAVINHOVÁ, Jaruška. *Občanské právo procesní: řízení o výkon rozhodnutí: řízení konkursní a vyrovnací: řízení rozhodčí*. Edice učebnic Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Brno: Doplněk, 1997. ISBN 80-210-1554-3, s. 6

⁶ ŠTAJGR, František. *Některé teoretické otázky civilního práva procesního*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1969, s. 57

existují dva přílehlavé zákony použitelné v daném případě v zásadě paralelně a to exekuční řád a občanský soudní řád.⁷

Otázkou účastenství se zabývá ustanovení § 255 OSŘ, ve shodě pak účastníci řeší rovněž exekuční řád v ustanovení § 36. Společně jsou obecně označováni účastníci jako oprávněný a povinný. Pojem účastenství v exekučním řízení je stanovený striktním okruhem subjektů. Oprávněnému svědčí právo obsažené v exekučním titulu a povinnému velmi jednoduše svědčí povinnost plynoucí z exekučního titulu.⁸

Okruh účastníků může být ale rozšířen i mimo oprávněného a povinného. Děje se tak spíše ve výjimečných případech. Osobou o kterou bude okruh rozšířen, bývá nejčastěji manžel povinného. Ten by byl účastníkem za situace, kdy má dojít k postižení společného jmění manželů, tedy zkráceně pouze SJM.⁹

2.2 Právní zásady

Právní odvětví jsou založena na základních zásadách. Ty ukazují na klíčové znaky a prvky konkrétních odvětví a jejich vazby. Jsou to pravidla zobecněná, která tvoří podstatu daného právního odvětví a poukazují na základní cíle a předmět samotné úpravy. Co se týče ukotvení právních zásad v právním systému, není překvapivé, že ty nejpodstatnější jsou součástí samotné Ústavy a ústavního pořádku republiky nebo jsou zakotveny v rámci mezinárodních úmluv týkajících se ochrany lidských práv a svobod. Následně máme zásady ukotveny v klasické zákonné úpravě a některé zásady bychom hledali v úpravě uvedené marně. To neznamena jejich nepodstatnost. Existence je tak odvozena z procesních institutů, jež jsou užívány v řízení.

Zásady civilního řízení totiž často nebývají výslovně zákonodárcem vyjádřeny v podobě obecně závazných právních norem. Naopak často jsou základní zásady formulovány, jako obecná pravidla a nejsou tak přímo obsahem

---

⁷ ŠTEVČEK, Marek. § 251 [Návrh na soudní výkon rozhodnutí]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_341835. [cit. 2023-12-15].

⁸ ŠTEVČEK, Marek. § 36 [Vymezení účastníků řízení]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_3792. [cit. 2023-12-15].

⁹ ŠTEVČEK, Marek. § 36 [Vymezení účastníků řízení]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_3792. [cit. 2023-12-15].

pozitivního práva. To však neumenšuje jejich přínos pro aplikaci práva a pro jeho tvorbu. Nelze nutně očekávat dokonalou shodu mezi zněním základních zásad a pozitivním právem, je ale krajně nežádoucí, aby docházelo ke zjevným rozporům těchto zásad a práva. V zájmu správného fungování právního řádu, který se vyznačuje svou dynamickou povahou, je aby se tento soulad neustále obnovoval a udržoval.

V exekučním řízení se projevují speciální zásady, které se uplatní jen v případě exekučního řízení a jsou mu tedy charakteristické. Vedle nich se projevují i obecné zásady civilního řízení, ty jsou přizpůsobeny exekučnímu řízení a nakonec užíváme i zásady, jež jsou uplatnitelné společně pro celý právní řád v obecné rovině.¹⁰

2.2.1 Obecné zásady uplatňované v civilním procesu

Na prvním místě je nutné zmínit ústavněprocesní zásady a některé další principy, jež jsou neodmyslitelné od občanského soudního řízení. Ty jsou součástí přímo Ústavy a ústavního pořádku České republiky. Ústava ukládá, že soudní moc je vykonávána nezávislými soudy, nezávislými soudci, kteří musejí být vždy nestranní. Dále stanovuje, že soudce je vždy vázán zákonem a to bez výjimek, či že platí rovnost všech účastníků, kteří se na soud budou odvolávat a před ním vystupovat. Soudní jednání jsou vedena ústně a veřejně vždy pokud zákon nestanoví jinak.¹¹

Listina základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku republiky rozvíjí Ústavou zakotvené základní principy, když říká, že každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu, vždy máme přiznané právo odepření výpovědi, všem nám svědčí právo na právní pomoc, právo na tlumočníka pokud neovládáme jazyk v jakém je řízení vedeno, zopakovává rovnost účastníků stejně tak veřejnost jednání atd.¹²

Podstatnou roli v moderní době hraje i evropská judikatura. Česká republika jakožto součást Rady Evropy je tak ovlivňována zásadami, které plynou z činnosti evropského soudního dvora pro lidská práva při posuzování dodržování

---

¹⁰ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 57-59

¹¹ Viz čl. 81, čl. 82, čl. 95, čl. 96 Ústavy

¹² Viz čl. 36, čl. 37, čl. 38 Listiny

pravidel stanovených Evropskou úmluvou o lidských právech, běžně označované jako EÚLP. Zde je zejména důležité posuzování dodržování zásad stanovených v článku 6 EÚLP, garantujícího právo na spravedlivý proces.

Zásady nebo principy jsou prvky ovládající každé odvětví práva, mnohé z nich plynou ze samotné Ústavy a ústavního pořádku republiky, jak bylo již nadneseno a protože jde o více než jeden princip či zásadu je na místě kategorizace, při které dochází k dělení do skupin resp. odvětví.

Přiléhavou skupinou je skupina odvětvových principů civilního procesu. Sem spadá např. zásada dispoziční, zásada projednací, zásada volného hodnocení důkazů a další. Tyto zásady nejsou tedy specifické jen pro konkrétní část, nýbrž jsou společné pro celý civilní proces a tedy jsou podstatné i pro řízení exekuční.

Stejně jako v řízení nalézacím, tak i v exekučním dochází k uplatňování zásady dispoziční, tedy zásady, kdy je zahájeno řízení na základě návrhu procesní strany a nikoliv z úřední povinnosti. To plyne z faktu, že běžně je exekuční řízení iniciováno na základě návrhu procesní strany. Tato zásada je tak založena na myšlence právního zájmu, což znamená, že iniciativu má ten, kdo uplatňuje či brání svůj právní zájem.¹³ V praxi jsou to tedy subjekty, jejichž práva byla poškozena, oni podávají návrh žaloby, oni rozhodují o jeho možném zpětvzetí, změnění, podání opravných prostředků a mnoho dalších úkonů, které mohou být činěny. Ovšem i zde bychom mohli dohledat výjimky, např. v otázce výkonu rozhodnutí ve věcech péče soudu o nezletilé dítě. Zde by jednal soud automaticky z úřední moci jemu svěřené. Projevy dispoziční zásady můžeme spatřovat i v dalších úkonech, ke kterým se může procesní strana uchýlit, jako je návrh na odklad či zastavení výkonu, to nicméně ale může i soud bez návrhu.¹⁴ Dispoziční zásada má důraznější roli v řízení vykonávacím než je tomu v řízení nalézacím. Oprávněný je tím, kdo primárně má zájem iniciovat exekuční proces a i jej iniciuje skrze podání návrhu na zahájení a dále rozhoduje o jeho průběhu, jeho pokračování, zastavení, ukončení.¹⁵

---

¹³ WINTEROVÁ, Alena. *Civilní právo procesní: vysokoškolská učebnice. 6., aktualiz. vyd.* Praha: Linde Praha, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0, s. 73

¹⁴ Viz § 269 odst. 1. OSŘ a § 266 odst. 2. OSŘ

¹⁵ STAVINHOVÁ, Jaruška. *Občanské právo procesní: řízení o výkon rozhodnutí: řízení konkursní a vyrovnací: řízení rozhodčí. Edice učebnic Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.* Brno: Doplněk, 1997. ISBN 80-210-1554-3, s. 8

Další uplatňovanou zásadou je zásada projednací. V exekučním řízení se tato zásada projevuje převážně při zjišťování skutečností, které hrají rozhodující roli pro odklad či zastavení exekuce. Podle té soud zjišťuje skutkový stav za pomoci tvrzených skutečností ze strany účastníků, které jsou prokázané. Účastníci tedy nesou břemeno tvrzení a taktéž břemeno důkazní. Kdo tvrdí, musí být schopen jasně prokázat a podložit takové své tvrzení. Pokud účastník břemeno „neunese“ jde tvrzení k jeho tíži a může vést až k jeho neúspěchu v řízení. Projednací zásada je zejména běžná pro sporné řízení.

Zásada vyhledávací zase tvrdí, že orgány musí zjišťovat skutečnosti právně významné a to i bez návrhu stran. I tak ale není zakázáno, aby účastníci nemohli tvrdit, dokládat skutečnosti, podávat vlastní důkazy. Uplatnění zásady vyhledávací má svou podstatu zejména v rámci nesporného řízení.

Ve valné většině všech případů však nedochází k užití čistě jedné či druhé zásady bez jakéhokoliv překrytí, a proto se ve skutečných případech setkáme s užíváním jejich kombinací. Ve fázích, kdy vykazuje exekuční řízení znaky sporného řízení, je ovládáno především zásadou projednací, zásadou dispoziční, zásadou veřejnosti, ústnosti a přímosti. Obráceně když má řízení povahu nespornou řídí se zásadou oficiality, zásadou vyšetřovací, ty jsou pro tento typ řízení typickým znakem.

Mezi zásady obecně užívané v rámci civilního řízení patří také zásada volného hodnocení důkazů. Vždy, když soud přistupuje k hodnocení důkazů, není ničím vázán v takovém hodnocení. Je jen a pouze na soudě, jak k důkazům přistoupí, které zhodnotí jako významnější a které naopak méně významné. Vždy ale musí své kroky náležitě odůvodnit, proč se rozhodl tak či onak.

Zásada arbitrárního pořádku znamená, že řízení je vnímáno jako kompletní celek od okamžiku jeho zahájení až po moment jeho ukončení. Účastníci mohou přicházet s novými tvrzeními či důkazy volně bez omezení na specifickou část řízení, kdy následně by již přednášení důkazů mohlo být omezeno. Na druhé straně zásada legálního pořádku dělí řízení a koncentruje úkony, jako zmiňované předkládání důkazů, do specifických zákonem stanovených fází či částí řízení.¹⁶ U exekuce to jednoduše bude prvotní fáze, kdy dojde k samotnému nařízení a poté

---

¹⁶ SVOBODA, Karel; ŠÍNOVÁ, Renáta a HAMULÁKOVÁ, Klára. *Civilní proces*. Academia iuris. V Praze: C.H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-279-3, s. 37-38

přijde vykonání exekuce jako takové. V případě exekučních sporů se však namísto zásady legálního pořádku užívá zásada arbitrárního pořádku.¹⁷

Zásada materiální pravdy je opakem zásady pravdy formální, ta poukazuje na povinnost orgánu zjišťovat skutkový stav, takový jaký skutečně je. Soud se nemůže pouze spokojit s tvrzením účastníka. Je esenciální, aby bylo dopátráno, jak se věci mají, tedy soud je v řízení zavázán pečlivě zkoumat všechny relevantní skutečnosti a zjistit skutkový stav daného případu, aby byla zajištěna ochrana subjektivních práv a právem chráněných zájmů.¹⁸ Soud svobodně posuzuje všechny předložené důkazy podle své úvahy a to jak samostatně, tak ve vztahu k sobě navzájem. Jejich hodnocení by mělo zahrnovat veškeré informace a argumenty, které v řízení vznikly, a které byly předloženy. Naopak zásada formální pravdy poukazuje na skutečnost, že soud nemusí nutně zjistit skutečný stav naprosto přesně bez dalších pochybností, nýbrž postačí přesvědčení soudu o příslušném stavu jako podklad pro jeho rozhodnutí. Soud se tak nemusí snažit o zjištění skutkového stavu bez ohledu na tvrzení účastníků.¹⁹

Rovnost procesních stran, jako jedna z důležitých zásad řízení před soudem vyžaduje, aby orgán veřejné moci jednal se všemi rovnocenně a žádnou ze stran během řízení, ani v rozhodnutí proti druhé, nezvýhodňoval nebo neznevýhodňoval. Rovněž i účastníci nemají jeden nad druhým být zvýhodněni a nakonec orgány vystupující mají vždy dodržovat svou nezávislost.

2.2.2 Zásady uplatňované v exekučním řízení

Exekuční řízení je ovládáno jednak zásadami jemu specifickými a také zásadami, jež jsou obecnějšího charakteru. Vždy je nutné, aby došlo k naplnění účelu spravedlivého procesu a správnému užití zásad k tomu sloužících. Rozlišení užití zásad je odvislé od povahy řízení. Je rozdílem, pokud se jedná o řízení sporného charakteru anebo pokud jde o charakter nesporný.

Řízení exekuční, jakožto řízení vcelku samostatně postavené a relativně nezávislé na řízení nalézacím, vykazuje specifické právní zásady. Jednou z těchto

---

¹⁷ SCHELLEOVÁ, Ilona a LAMKA, Roman. *Exekuce v zrcadle právních předpisů*. Právo. Ostrava: Key Publishing, 2007. ISBN 978-80-87071-36-6, s. 20

¹⁸ BURSÍKOVÁ, Lenka. *Zásada materiální pravdy*. Online. Fulsoft.cz. 2018. Dostupné z: <https://www.fulsoft.cz/33/zasada-materialni-pravdy-uniqueidmRRWSbk196FNf8-jVUh4Eh3aG0xwp1FcEGYRKGGfsOM/>. [cit. 2023-12-27].

¹⁹ *FORMÁLNÍ A MATERIÁLNÍ PRAVDA*. Online. Beneš Advokátní kancelář. 2024. Dostupné z: <https://www.bcak.cz/slovník-pravnich-pojmu/formalni-a-materialni-pravda/>. [cit. 2023-12-26].

zásad je zásada ochrany povinné osoby. Smyslem této zásady je vyloučení neoprávněných zásahů do právní sféry povinného tak, aby v důsledku náhody či záměru nedošlo k jeho poškození. Základem pro vedení exekuce je přirozeně exekuční titul, zákon nicméně pamatuje i na ty případy, kdy po vzniku titulu nastaly podstatné, nové skutečnosti a ty působí zánik práva, které bylo dříve exekučním titulem přiznáno. Za takové situace soud exekuci zastaví, aby nedošlo k újmě povinného.²⁰

Ochrana osoby povinné společně se zásadou přiměřenosti se projevuje skrze úpravu tím, že exekuci lze vykonávat pouze za podmínek, které stanovuje zákon a pouze těmi způsoby, jež zákon předvídá. Užití jakékoliv analogie je zde důsledně vyloučeno a není možné k procesní analogii přistoupit.²¹ Zároveň přiměřenost stanovuje, že exekuce je provedena pouze ve stanoveném rozsahu a ne větším.

Rovněž exekuce slouží jako nástroj k uspokojení osoby oprávněné a to v rozsahu pro tento účel potřebném tak, aby byla šetřena i osoba povinného a nebylo na něm vymáháno více, než je nutné.²² Je třeba si tak uvědomovat, že není přípustné, aby životní úroveň povinného byla skrze prováděnou exekuci vystavena ohrožení. Není možné v zájmu čistě naplnění účelu exekuce a vymožení pohledávek přistoupit k zabránění věcí osobní potřeby, zejména pomůcek sloužících k dennímu fungování daného povinného, jako např. jeho hygienických potřeb, oblečení, zdravotnických pomůcek atd. Věci, které jsou nejobecněji zařazovány do kategorie, která bude vyloučena z exekuce, jsou demonstrativně vymezeny v ustanovení § 322 odst. 2 OSŘ. Nalezneme zde tedy takové věci, které budou nejběžněji připadat v úvahu.²³

Winterová ve své publikaci rovněž přisvědčuje této ochraně, když uvádí, že respektování zájmů věřitele v exekučním řízení nemá znamenat možnost

---

²⁰ Viz § 268 OSŘ

²¹ ŠTEVČEK, Marek. § 257 [Taxativní stanovení způsobů výkonu rozhodnutí]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_343680. [cit. 2023-12-15].

²² Viz § 263 odst. 1 OSŘ

²³ DÁVID, Radovan. § 322 [Věci vyloučené z výkonu rozhodnutí]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_372922. [cit. 2023-12-25].

nechat dlužníka kompletně bez ochrany. „Proto musí být ustanoveními o exekučním řízení poskytnuty dlužníkovi prostředky obrany proti nařízené exekuci, a to v podobě řádného opravného prostředku, anebo v podobě návrhu na zastavení exekuce, popř. příslušných exekučních žalob.“²⁴

Ochrana třetích osob je postavena na principu zamezení poškození jejich práv postižením jejich majetku exekucí.²⁵ Zásada ochrany třetích osob má chránit tyto osoby před provedením exekuce na jejich majetku. Občanský soudní řád i exekuční řád obsahují řadu ustanovení, která jsou projevem této zásady. Obecně se držíme nosné myšlenky, která říká, že uspokojení pohledávek oprávněných je postaveno na majetku povinných. Tedy nemělo by docházet k uspokojení skrze majetek jiných osob.²⁶ Podložení nalezneme v ustanovení § 267 OSŘ, které se k ochraně třetích osob před zásahem exekuce vztahuje. Postihovat lze pouze věci, práva nebo jiné majtkové hodnoty, jež budou náležet povinnému.²⁷ Pokud by tak došlo k zasažení práv osoby zákonem chráněné, může se domáhat nápravy prostřednictvím podání žaloby.

Základní odlišnosti povah řízení nalézacího a exekučního poukazují na další jiné zásady, se kterými se setkáme v řízení exekučním, např. zásady proporcionality, tedy poměrného uspokojení a priority. Tyto zásady hrají roli v situaci střetu pohledávek. Principem zásady přednosti je uspokojení konkrétních pohledávek či pohledávky přednostně před jinými. Možným příkladem může být situace, kdy se jedná o pohledávky na výživné. Tento postup je zakotven v ustanovení § 280 odst. 2 OSŘ. Zákon upravuje, že se bez zřetele na pořadí pohledávek uspokojí nejprve takové pohledávky, které se týkají výživného. Výživné má tedy v rámci výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy absolutní přednost před ostatními pohledávkami. Dále přednostní pohledávky najdeme obsažené v ustanovení § 279 odst. 2 OSŘ. Obecně je přednost stanovena v závislosti na časovém pořadí, tedy pohledávka, která má pozdější pořadí, se uspokojí, jen

---

²⁴ WINTEROVÁ, Alena. *Civilní exekuce, konkurs a vyrovnání. Prameny a nové proudy právní vědy*. Praha: Aleko, 1992, s. 9

²⁵ SCHELLEOVÁ, Ilona a LAMKA, Roman. *Exekuce v zrcadle právních předpisů*. Právo. Ostrava: Key Publishing, 2007. ISBN 978-80-87071-36-6, s. 20

²⁶ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 29

²⁷ ŠTEVČEK, Marek. § 267 [Zásada ochrany třetích osob]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_349184. [cit. 2023-12-17].

byla-li plně uspokojena pohledávka s dřívějším pořadím, při stejném je na místě poměrné uspokojení.

Princip proporcionality se užívá, pokud dochází ke střetu dvou či více práv mezi sebou.²⁸ V případě situace nedostatečného výtěžku je nasnadě, že dojde ke kolizi práv těch, kteří uplatnili své pohledávky a chtějí, aby byly uhrazeny, avšak samotný nízký výtěžek toto neumožňuje.

Zásada formalizace předpokladů pro nařízení exekuce je další zásadou spojenou s exekučním řízením. Tato zásada znamená, že exekuční řízení musí být vždy založeno na přesně určených a doložených skutečnostech. Samozřejmě je nutné, aby tyto skutečnosti byly důkladně prokázány. Exekuce je tak postavena na existenci exekučního titulu, ten může být založen na rozhodnutí soudu, jiného orgánu státu nebo třeba veřejnou listinou.

Na konci této kapitoly, která ve stručnosti pojednává o základním konceptu exekučního řízení a jeho zásadách, bych připomněl, že stěžejním bodem bude vždy držet se dikce zákona a přistupovat k výkonu exekuce tak, jak je stanoveno a ne jinak a to jak podle exekutorského řádu, tak podle občanského řádu soudního.

---

²⁸ BARTOŇ, Michal; KRATOCHVÍL, Jan; KOPA, Martin; TOMOSZEK, Maxim; JIRÁSEK, Jiří. *Základní práva*. Student (Leges). Praha: Leges, 2016. ISBN 978-80-7502-128-1, s. 95

3. Exekuční spory

Vznik sporů je nedílnou součástí exekučních řízení, takové spory pak označujeme jako spory exekuční. Ty vznikají primárně mezi stranami exekučního řízení, ale mohou vznikat i mezi stranami a osobou tzv. zúčastněnou na řízení.²⁹

Spor jako takový je pak přirozeným projevem situace, kdy se nám potkají práva různých subjektů a začnou si konkurovat nebo se křížit. Exekuční spory jsou spory vznikající při provádění exekuce a je jedno, jestli je exekuce prováděna soudem nebo osobou soudního exekutora, ať už podle občanského soudního řádu nebo exekučního řádu. Exekuční řízení není svým jádrem a povahou zaměřeno na řešení sporů, nýbrž na otázku vymožení povinnosti. Nicméně ke vzniku sporů dochází v řízení běžně a mohou vznikat v jeho různých fázích od počátku až dokonce, někdy může docházet k vznikům ještě před samotným zahájením.³⁰

Skupina těch sporů, které jsou svou podstatou zařazeny ještě před počátek řízení samotného, je skupina sporů týkajících se doplnění exekučního titulu a to z různých důvodů. Nejedná se o nejvýraznější spory, které mohou vyvstat v rámci exekučního řízení. Zákonný základ je odvozen od ustanovení §256 a § 262 OSŘ, to zejména proto, že dále tato problematika není upravena. Ustanovení § 262 OSŘ se týká povinnosti povinného, která je vázána na naplnění podmínky či dále splnění vzájemné povinnosti oprávněného nebo pokud je ochoten vzájemnou povinnost splnit. Vzájemné plnění je typické pro synallagmatické závazky. K možnému výkonu rozhodnutí můžeme přistoupit po prokázání oprávněným, že došlo ke splnění podmínky.³¹

Ustanovení § 256 OSŘ se zaměřuje na otázku právního nástupnictví, tedy pokud by mělo dojít k přechodu práv a povinností. Soud není primárně oprávněn přezkoumávat, jestli právo, které je přiznáno, je přiznáno právě té osobě, která je nositelem hmotněprávního oprávnění a nepřezkoumává ani otázku věcné správnosti. Soud je vázán daným rozhodnutím a má možnost zohlednit jen změny,

---

²⁹ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 110

³⁰ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 43

³¹ JIRMANOVÁ, Miroslava. § 262 [Splnění podmínky; vzájemná povinnost]. In: DAVID, L., IŠTVÁNEK, F., JAVŮRKOVÁ, N., KASÍKOVÁ, M., LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=262#c_659276. [cit. 2024-01-11].

ke kterým došlo po vydání titulu.³² Po vydání titulu může dojít k přechodu práv a povinností. V mezích, kdy přechod samotný je na podkladu zákona, tedy přechod z něj přímo plyne, postačí prokázání skutečnosti, jež přechod zapříčinila. V případech odlišných pak bude nutností prokázání pomocí listiny vydané státním orgánem nebo notářem. Nevydání má pak za následek vznik sporu o doplnění titulu.³³

Valná většina sporů, se kterými se setkáváme v praxi běžněji, se odehrává v samotném průběhu exekučního řízení. Mezi tyto exekuční spory se řadí spory vylučovací, imputační, opoziční, odporové, poddlužnické. Po ukončení exekučního řízení máme kategorii sporů z lepšího práva zde jiné spory vyvstat již nemohou.

Právní teorie dále rozlišuje incidenční spory z hlediska druhu řízení, v němž jsou projednávány. Exekuční spory lze tak rozdělit do dvou základních skupin:

- a) Exekuční spory projednávané a rozhodované v řízení nalézacím
- b) Exekuční spory projednávané a rozhodované v řízení vykonávacím

3.1 Obecně ke sporům projednávaným v řízení nalézacím

Nejprve bych obecně ke sporům projednávaným v řízení nalézacím zmínil, že jde o majoritní skupinu sporů, se kterými se setkáme v rámci exekučního řízení. Spadat sem budou spory vylučovací, spory odporové a poddlužnické. Tyto spory tvoří většinu případů, které mohou nastat, když se dostanou do střetu práva. Zvláštní případ sporů, které se do této skupiny sporů rovněž řadí, jsou spory z lepšího práva, jež zákon plně neupravuje i přesto, že teorie je zná.

Exekuční řízení není svým zaměřením a bazálním účelem určeno k řešení sporů a není tedy k tomu pochopitelně ideální. Lepší možností je jejich řešení v

---

³² VOKŘINKOVÁ, Marie. § 256 [Výkon rozhodnutí proti jinému]. In: DAVID, L., IŠTVÁNEK, F., JAVŮRKOVÁ, N., KASÍKOVÁ, M., LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=262#c_651316. [cit. 2024-01-11].

³³ VOKŘINKOVÁ, Marie. § 256 [Výkon rozhodnutí proti jinému]. In: DAVID, L., IŠTVÁNEK, F., JAVŮRKOVÁ, N., KASÍKOVÁ, M., LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=262#c_651316. [cit. 2024-01-11].

nalézacím řízení, zde by mělo docházet k řešení všech sporů krom specificky zákonem vymezených případů. Ty budou projednávány v řízení exekučním.³⁴

Předmětem sporů jsou exekuční žaloby. Abychom nazývali spor exekučním, je nutná jeho spojitost s exekučním řízením, jelikož se dá jen těžko představit, že bez existence exekučního řízení by mohlo dojít ke vzniku exekučního sporu.³⁵

3.2 Obecně ke sporům projednávaným v řízení exekučním

V exekučním řízení dochází k projednávání těch sporů, které jsou právní úpravou České republiky tomuto řízení svěřeny. Obecně skupina těchto sporů je méně početná než ta, kterou naopak přiznává zákon k projednávání v rámci řízení nalézacího. Problémem exekučního řízení a otázky řešení sporů je ale jeho samotné zaměření a účel. Exekuční řízení, jak bylo zmíněno, není určeno k řešení sporů, jeho primárním účelem je vymožení povinnosti od osoby, jež tak dobrovolně neučinila sama a tuto povinnost podkládá exekuční titul. Je tedy nutné přistoupit k jistým změnám v řízení tak, aby řešení sporu bylo náležitě provedeno, tedy aby došlo k naplnění zásad, které jsou uplatňovány ve sporném řízení.

Spory spadající svou podstatou do exekučního řízení, označujeme jako spory incidenční. Samotné řízení pak podle nich nazýváme incidenčním řízením.³⁶ Průběh tohoto řízení není formálně oddělen od primárního exekučního procesu. Tvoří tak jeho náležitou součást. Kategorie incidenčních sporů zahrnuje zejména spory odporové a dále spory impugnační.

Spory projednávány v exekučním řízení jsou ovládány již výše zmíněnými zásadami. Na snadě je zmínit opět zásadu dispoziční, která má svou roli v řízení exekučním anebo zásadu projednací. Zásada dispoziční se projevuje skrze nutnost reakce stran, ty podávají návrhy. Dále se uplatňuje rovněž také zásada projednací, ta se běžně jinak v exekučním řízení neuplatňuje. Zásada projednací přenáší povinnost tvrzení a dokazování svých tvrzení na strany sporu, kdy každý kdo tvrdí musí unést své důkazní břemeno, pokud se tak nestane, bude to k jeho tíži.

---

³⁴ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 37

³⁵ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 119

³⁶ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 110

Neodmyslitelné jsou pak i další zásady, jako zásada volného hodnocení důkazů, zásada ústnosti, zásada hospodárnosti, zásada objektivní pravdy atd., které jsou nedílnou součástí exekučních řízení.

4. Spory projednávané v řízení nalézacím

4.1 Vylučovací spory

Základním principem exekučního řízení je princip uspokojení oprávněného jen z majetku povinného, nicméně v praxi nastávají i situace, kdy dojde k poškození majetku osoby povinné, ke kterému má ale práva ještě další osoba. Toto nám komplikuje provedení exekuce, neboť práva třetí osoby k dané věci či věcem provedení exekuce nepřipouštějí. Zákonná úprava vychází z domněnky, že movité věci, jež jsou v držení konkrétní osoby, spadají do jejího vlastnictví a má k nim daná osoba vlastnická práva. Toto napomáhá efektivitě a rychlosti provedení případné exekuce. Nicméně zákon přiznává osobám, které by byly dotčeny takto na svých právech, aby se bránily pomocí žaloby, kde budou tvrdit svá práva a nárok k dané věci. Jedná se o tzv. žalobu vylučovací, také označovanou jako žaloba excindační.³⁷

Pokud je exekuce prováděna prodejem movitých věcí, není orgán provádějící exekuci při soupisu vázán povinností zjišťovat, zda věc uvedená do soupisu se skutečně nachází ve vlastnictví povinného. Do soupisu se zahrnou věci v takovém rozsahu, který bude bezpečně zajišťovat budoucí uhrazení vymáhané pohledávky a to i včetně nákladů s exekucí spojených. Zákon stanovuje v ustanovení § 326 OSŘ určité preference věcí, které mají být do soupisu zařazeny přednostně před jinými. Obecně půjde o takové věci, které jsou pro osobu povinnou postradatelné a zároveň je u nich silný předpoklad, že jejich zpeněžení nebude problematické v dražbě.³⁸

Způsob provedení exekuce prodejem movitých a nemovitých věcí je komplexně upraven v exekučním řádě i občanském soudním řádu. Ten věnuje otázkám exekuce prodejem movitých a nemovitých ustanovení § 321 až 338. Exekuční řád se s danou problematikou vypořádává v ustanoveních § 66 až 69a.

---

³⁷ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 119-120

³⁸ DÁVID, Radovan. § 326 [Soupis věcí]. In: LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_375537. [cit. 2024-01-12].

Zde jsou stanovena speciální pravidla, kdy ale připouští, že pokud nebude úprava dostačující, bude užít občanský soudní řád.³⁹

Při exekuci prodejem movitých věcí soudním exekutorem může nastat situace, kdy bude do soupisu zapsána i taková věc, jež nebude spadat do vlastnictví osoby povinné, u nichž je soupis prováděn. Na tento případ exekuční řád myslí v ustanovení § 68, kdy připouští možnost obrany třetích osob, které mohou podat návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu. Návrh podává ten, kdo má právo, které výkon exekuce nebude připouštět, tedy např. vlastnické právo k věci u osoby soudního exekutora. Zákon stanovuje pro tento úkon pevnou lhůtu 30 dnů od okamžiku, kdy se třetí osoba o soupisu dozvěděla. Specifikování samotného návrhu však exekuční řád neřeší, a tak budeme vycházet z obecných náležitostí podání plynoucích z ustanovení § 42 OSŘ. V případě, že oprávněný udělí souhlas s vyškrtnutím věci, na jejíž vyškrtnutí byl třetí osobou podán návrh, provede exekutor takové vyškrtnutí vždy. Dojde-li k podání takového návrhu, měl by soudní exekutor vždy zjistit stanovisko oprávněného.⁴⁰

Vylučovací spor je možné charakterizovat dvěma znaky. Jsou jimi, probíhající exekuční řízení na prvním místě a třetí osoba domáhající se svého práva k majetku na místě druhém. Exekucí můžeme postihovat pouze ty věci či ta práva nebo jiné majetkové hodnoty, které náležejí povinnému, s výjimkou zákonem regulovaných případů týkajících se manžela povinného.⁴¹

Drápal vlastnické právo ale dále omezuje, když tvrdí, že „získala-li třetí osoba své vlastnické právo na základě neúčinného nebo odporovatelného právního úkonu, má oprávněný nebo jiný věřitel povinného právo požadovat, aby

---

³⁹ HRDLIČKA, Miloslav. § 66 [Speciální úprava prodeje movitých a nemovitých věcí prováděného exekutorem]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_12043. [cit. 2024-01-12].

⁴⁰ HRDLIČKA, Miloslav. § 68. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_13061. [cit. 2024-01-12].

⁴¹ ŠTEVČEK, Marek. § 267 [Zásada ochrany třetích osob]. In: LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_349184. [cit. 2024-01-12].

dluh povinného byl uspokojen i z věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot, které tímto způsobem ušly z majetku povinného." ⁴²

Dalším právem, mimo vlastnického, nepřipouštějící exekuci může být taktéž držba. Nemá-li povinný k věci v první řadě vlastnické právo, ani právo spoluvlastnické a nemá danou věc ve své držbě, nebude exekuce přípustná v situaci, kdy držbu této věci vykonává třetí osoba. Můžeme spekulovat, zdali se jedná o držbu oprávněnou či se bude jednat o držbu neoprávněnou, což samozřejmě není totéž a v odborné literatuře najdeme různé pohledy vztahující se k této otázce. Někteří tvrdí, že toto rozlišení není podstatné v dané situaci, kdy podstatou zůstává, že věc není ve vlastnictví povinného ⁴³ a jiní namítají, že se musí jednat o držbu oprávněnou exkluzivně, aby nebylo možné provést na ní exekuci. ⁴⁴

Detence věci a právo k bytu jsou také příklady práv nepřipouštějící výkon exekuce. Detence věci však nemůže být jen tvrzená, ale měla by se opírat o prokazatelný právní titul.

4.1.1 Excindační (vylučovací) žaloba

Vylučovací žaloba se zaměřuje na poskytnutí ochrany všem třetím osobám, tedy jiným než oprávněnému nebo povinnému, pokud došlo k zasažení do jejich práv skrze prováděnou exekuci. Mohlo tedy dojít k poškození práva nebo věci, které exekuci nepřipouští. ⁴⁵ Patrně se jedná o nejvíce běžnou a užívanou žalobu exekučního řízení, její úprava plyne z ustanovení § 267 OSŘ. Podkladem žaloby je pak fakt, že došlo k zařazení do soupisu věcí exekutorem či jeho vykonavatelem, které nenáleží povinnému a právo k věci které svědčí jiné osobě, tak nepřipouští exekuci. ⁴⁶

---

⁴² DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář. Velké komentáře*. Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074001079, s. 1452 -1453

⁴³ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 65

⁴⁴ DAVID, Ludvík. *Občanský soudní řád: komentář. Komentáře (Wolters Kluwer ČR)*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. ISBN 978-80-7357-460-4, s. 948

⁴⁵ VOKŘINKOVÁ, Marie. § 267 [Excindační žaloba]. In: DAVID, L., IŠTVÁNEK, F., JAVŮRKOVÁ, N., KASÍKOVÁ, M., LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=262#c_663942. [cit. 2024-01-13].

⁴⁶ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR)*. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 152

Žalobu podáváme proti osobě oprávněné a její podání způsobí, že řízení nabude povahy sporného řízení podle části třetí občanského soudního řádu. Příslušnost k řízení o žalobě vylučovací náleží místně příslušnému soudu podle ustanovení § 88 písm. e) OSŘ. Věcná příslušnost k projednání žaloby v prvním stupni je svěřena okresnímu soudu. Teorie připouští možnost zohlednění faktických skutečností, které nemohly být vzaty v potaz před zahájením exekuce. Například proto, že v uvedené době zatím ještě neexistovaly. Soud totiž vychází ze stavu, jaký je v době rozhodování soudu a nikoliv v době nařízení exekuce. Vylučovací žalobu lze uplatnit pouze do chvíle, než dojde k provedení dražby nebo zpeněžení postižené věci ve výkonu rozhodnutí. Udělením příklepu v dražbě případně zpeněžením věci totiž dojde k procesu přechodu práva na osobu vydražitele.⁴⁷

Provedení zpeněžení konáním dražby soudním exekutorem může být vedeno dnes již také elektronicky, tuto možnost zmiňuje ustanovení § 16a a § 16b Vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o postupech při výkonu exekuční a další činnosti. Není tak nutností konat dražbu osobně což může vést ke zvýšení efektivity a rychlosti celého řízení.

Podání žaloby vylučovací bude předcházet postup na základě ustanovení § 68 EŘ, jedná se postup vyškrtnutí věci movité ze soupisu. Je však dovozenou soudní praxí, že podle ustanovení § 267 OSŘ se může domáhat vyloučení věci i osoba, která návrh na vyškrtnutí ze soupisu neuplatnila podle výše uvedeného ustanovení § 68 EŘ.⁴⁸

Povinný není nikdy účastníkem řízení o vylučovací žalobě, je však možné, aby se řízení účastnil a to v postavení účastníka vedlejšího. Bude se tak dít zejména na straně žalobce, avšak není vyloučeno jeho účastenství ani na straně žalovaného.

Předmětem každé žaloby bude v obecné rovině její žalobní nárok. Jedná se o takový nárok, který uplatňuje žalobce a který se rovněž odráží v žalobním petitu. Vymezení žalobního nároku není možné ponechat na rozhodnutí soudu, je

---

⁴⁷ VOKŘINKOVÁ, Marie. § 267 [Excindační žaloba]. In: DAVID, L., IŠTVÁNEK, F., JAVŮRKOVÁ, N., KASÍKOVÁ, M., LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=262#c_663942. [cit. 2024-01-13].

⁴⁸ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 152

vždy nutné aby toto provedl vždy ten, kdo žalobu podává, jednoduše řečeno vymezení je plně v rukách žalobce. Jedná se o přímý důsledek dispozitivního charakteru soukromých práv.⁴⁹

4.1.2 Ochrana manžela

Na základě ustanovení § 262a OSŘ je možné k uspokojení pohledávky použít nejen majetek, jež se nachází v individuálním vlastnictví či spoluvlastnictví povinného, ale také v případě pohledávky, která vznikla za doby trvání manželství i majetek tvořící společné jmění manželů, běžně označované jako tzv. SJM.

Je prostým faktem, že může dojít vedením exekuce k postižení majetku ve společném jmění manželů i za situace, kdy povinným bude pouze jeden z manželů. Už ustanovení § 255 odst. 2 zmiňuje osobu manžela povinného jako možného účastníka řízení ve věci postižení společného jmění manželů exekucí.

Historicky soud vycházel ze zásady, že při rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí soud nezkoumá za prvé rozsah společného jmění manželů a to zejména z pohledu možného zúžení na základě zákona a za druhé ani vyhrazení jeho vzniku ke dni zániku manželství. Šlo se tak naproti efektivitě a rychlosti provedení exekuce. Pokud by se soud výše zmíněnými otázkami zabýval, bylo by zapotřebí vést dokazování, které by jednak působilo průtah a za druhé mohlo mít za následek zmaření účelu exekuce.⁵⁰

Zavedením Seznamu listin, týkajících se majetkového režimu manželů, přišla vlna změn. Zde jsou evidovány notářské zápisy o smlouvách manželů nebo snoubenců o manželském majetkovém režimu, který svým vymezením je odlišný od zákonného režimu. Dále zde nalezneme dohody o smlouvách manželů o změně manželského majetkového režimu založeného rozhodnutím soudu atd. Pokud soud zrušil, obnovil společné jmění manželů nebo zúžil jeho stávající rozsah, příp. změnil manželský majetkový režim, bude to rovněž v Seznamu listin uvedeno.

---

⁴⁹ WINTEROVÁ, Alena. *Civilní právo procesní: vysokoškolská učebnice. 6., aktualiz. vyd.* Praha: Linde Praha, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0, s. 198

⁵⁰ § 262a. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář.* Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_30452. [cit. 2024-01-14].

Tento seznam je veden notářskou komorou České republiky a je veřejným seznamem.⁵¹

Ustanovení exekučního řádu týkající se společného jmění manželů, tedy § 42 dostal taktéž jistých změn v kontextu zavedení Seznamu listin o majetkovém režimu manželů. Ustanovení § 42 EŘ tak v podstatě odráží úpravu v občanském soudním řádě, kdy i exekuční řád zareagoval na zavedení Seznamu listin o manželském majetkovém režimu, který je veřejným seznamem ve smyslu ustanovení § 721 občanského zákoníku, v komparaci s dříve zavedenou Evidencí listin o manželském majetkovém režimu. Tato evidence byla neveřejnou.⁵²

Ustanovení § 262b OSŘ zcela zásadním způsobem nastavuje obranu manžela povinného, aby nedošlo k poškození jeho výlučného majetku či majetku, který náleží do společného jmění jeho a manžela povinného v případech, kdy zákon výslovně nepřipouští poškození tohoto majetku a to buď vůbec anebo v malém rozsahu.

Dříve byla přiznána manželu povinného možnost, aby se bránil podáním excindační žaloby podle ustanovení § 267 odst. 1 nebo § 267 odst. 2. Rozdíl spočíval v tom, jestli se snažil chránit svůj výlučný majetek, který byl exekucí poškozen nebo pokud se jednalo o majetek v SJM, kdy nebylo možné podle zákona z něj pohledávku stejně uspokojit. Co se týká případů poškození mzdy či pohledávky manžela povinného, se soudní praxe, i když jen částečně, kloní k závěru, že manžel povinného se může bránit návrhem na zastavení výkonu rozhodnutí.⁵³

I při uzavření SJM a společném soužití manželů ne každá věc bude do SJM náležet a takové věci nemohou pak být poškozené vedením exekuce vůči

---

⁵¹ § 262a. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_30452. [cit. 2024-01-14].

⁵² ŠTEVČEK, Marek. § 42 [Exekuce na majetek patřící do SJM]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_5278. [cit. 2024-01-14].

⁵³ § 262b. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_32956. [cit. 2024-01-14].

druhému manželů. Do SJM nepatří věci sloužící osobní potřebě manžela např. oblečení, hygienické potřeby. Pokud některý z manželů nabyl věc darem nebo zdědil, bude taková věc vyloučena. Zde by neplatilo, pokud dar nebo dědictví jasně a nepochybně bylo určeno manželům do SJM. Nabyli-li jeden z manželů věci právním jednáním vztahujícím se k jeho výhradnímu vlastnictví, rovněž taková věc nebude součástí SJM. Například kdyby manžel prodal svůj osobní automobil, ten měl ve výlučném vlastnictví, výtěžek z prodeje bude náležet jen jemu. V případě obrany v zmíněných situacích, kdy se jedná o demonstrativní výčet, tak může manžel přistoupit k podání žaloby.⁵⁴

Manžel je tedy dle zákona oprávněn se domáhat zastavení výkonu rozhodnutí, je-li výkonem rozhodnutí poškozen majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného ve větším rozsahu, než připouští zvláštní právní předpis, nebo nelze-li ho výkonem rozhodnutí postihnout. Soudem musí být o této možnosti náležitě poučen.⁵⁵

V případě uzavření dohody o vypořádání nebo skrze rozhodnutí soudu o vypořádání společného jmění manželů, není možné, aby práva věřitelů byla ohrožena. Pokud věřitel měl právo domáhat se uspokojení své pohledávky vůči osobě povinného ze společného jmění před uzavřením dohody o vypořádání nebo před rozhodnutím soudu, zůstane mu toto jeho právo zachováno v případě, že společné jmění je již vypořádáno. Oprávněná osoba se tak může snažit uspokojit své pohledávky dále i z majetku druhého manžela, který byl přidělen na základě dohody nebo rozhodnutí soudu o vypořádání.⁵⁶

4.2 Poddlužnické spory

Jedná se o významnou kategorii exekučních sporů. Všechny poddlužnické žaloby jsou projednávány ve sporném nalézacím řízení podle třetí části OSŘ. K projednání poddlužnického sporu je obecně věcně příslušný okresní soud. Místní příslušnost je pak stanovena podle ustanovení § 84 OSŘ, kdy místně příslušný bude obecný soud žalovaného.

---

⁵⁴ PETRÁNKOVÁ, Lucie. *Společné jmění manželů – co do něj patří a jak se vypořádává*. Online. Dostupnyadvokat.cz. 2023. Dostupné z: <https://dostupnyadvokat.cz/blog/spolecne-jmeni-manzelu>. [cit. 2024-01-15].

⁵⁵ Viz § 262b odst. 1 OSŘ

⁵⁶ DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář. Velké komentáře*. Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074001079, s. 1454 -1455

Hendrych uvádí, že poddlužnická žaloba může být definována jako „soudní ochrana práva, které oprávněnému vzniklo vůči poddlužníkovi. Poddlužnickou žalobou se oprávněný domáhá zaplacení peněžité částky, která odpovídá jeho vymáhané pohledávce, nebo částky, kterou je poddlužník dlužen povinnému.“⁵⁷ Žalobcem v poddlužnickém sporu je oprávněný a žalovaný je poddlužník.

Souhrnné označení jako specifické kategorie třetích osob v exekuci jsou poddlužníci. Toto samo o sobě pak ukládá název celé kategorii exekučních sporů, a tedy jedná se o spory tzv. poddlužnické.⁵⁸ Winterová označuje za poddlužníka osobu, vůči které má osoba povinná pohledávku. Je tedy dlužníkem povinného.⁵⁹

V rámci exekuce, kdy postihujeme pohledávku či jiné majetkové právo, rozeznáváme tři základní druhy právních vztahů. V první řadě se jedná o právní vztah mezi oprávněným a povinným, jenž vzniká před nařízením exekuce a plyne z vykonatelného, platného exekučního titulu. Dále je to právní vztah mezi osobou povinnou a poddlužníkem, kde se jedná o majetkový právní vztah tvrzený ze strany oprávněného, kdy existence musí být teprve zjištěna. V neposlední řadě sem spadá právní vztah mezi poddlužníkem a oprávněným, jenž vzniká doručením usnesení o nařízení exekuce a má procesní povahu.⁶⁰

Podání poddlužnické žaloby je zaměřeno proti osobě dlužníka povinného. Ten je osobou, u které má dlužník svou pohledávku. Příkladem se může jednat o plátce mzdy nebo třeba peněžní ústav. Jakmile dojde k doručení exekučního příkazu, začne nám vůči poddlužníku platit tzv. arrestorium.⁶¹ To označuje zákaz určený dlužníkovi povinného. Ten spočívá „v tom, že dlužník povinného (dlužníka) nesmí až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství (příslušenstvím jsou např. úroky z prodlení) poskytnout plnění povinnému

---

⁵⁷ HENDRYCH, Dušan. Právní slovník. 3., podstatně rozš. vyd. Beckovy odborné slovníky. V Praze: C.H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-059-1, s. 705

⁵⁸ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 81

⁵⁹ WINTEROVÁ, Alena. *Civilní právo procesní: vysokoškolská učebnice. 6., aktualiz. vyd.* Praha: Linde Praha, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0, s. 487

⁶⁰ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právní učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 126

⁶¹ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 152-153

(dlužníkovi), nesmí provést započtení a nesmí ani jiným způsobem nakládat s pohledávkou, kterou vůči němu povinný (dlužník) má.“⁶²

Pro plátce mzdy však vyvstává další povinnost ve spojitosti s prováděním srážek ze mzdy. Ne jinak tomu bude i v případě peněžního ústavu. Nesplnění povinností pak může vést k případnému a pravděpodobnému vzniku škod.⁶³

Zavedením arrestatoria, dochází ke vzniku procesně založeného práva oprávněného vůči dlužníkovi povinného na danou pohledávku povinného. Oprávněný se nám dostane do postavení povinného, ale bez dalších změn co do právního poměru mezi povinným a jeho dlužníkem. Pokud dojde k porušení tohoto práva poddlužníkem, je oprávněný vůči němu podle ustanovení § 311 nebo podle § 315 OSŘ podat žalobu pro porušení úkojného práva.⁶⁴

Přestože občanský soudní řád výslovně v ustanovení § 261 nezmiňuje náležitosti, jaké má obsahovat návrh na zahájení řízení, je patrné, že by měl splňovat náležitosti zcela obecné podle ustanovení § 42 odst. 4 OSŘ, ale rovněž i zvláštní náležitosti podle ustanovení § 79 odst. 1 OSŘ. Je tak esenciální, aby bylo jasné patrné z návrhu, kterému soudu je určen a musí obsahovat označení osob, jež budou účastníky. Není na škodu, aby kromě oprávněného a povinného byl rovnou i manžel povinného a to za situace, kdy se bude jednat o otázky spojené se SJM.⁶⁵

Jak již bylo zmíněno výše, kromě základních a obecných náležitostí, by měl návrh obsahovat též zvláštní náležitosti a např. uvedení rodného čísla povinného, pokud je oprávněnému známo. Nicméně neuvedení rodného čísla nemůže vést k jistému odmítnutí návrhu. Návrh by měl splňovat náležitosti obsahové směřující k navržení způsobu výkonu rozhodnutí na peněžité plnění.⁶⁶

Zákon stanovuje v ustanovení § 261 odst. 1 OSŘ povinnost oprávněného označit v podaném návrhu další osoby, pokud si jich je vědom, které by byli

---

⁶² SLOVNÍK POJMŮ. Online. MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR. Justice.cz. 2024.

Dostupné z: <https://exekuce.justice.cz/slovník-pojmu/>. [cit. 2024-01-16].

⁶³ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 152

⁶⁴ HENDRYCH, Dušan. *Právní slovník. 3., podstatně rozš. vyd. Beckovy odborné slovníky. V* Praze: C.H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-059-1, s. 708

⁶⁵ § 261. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář. Systém ASPI*. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_24054. [cit. 2024-01-16].

⁶⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2001, sp. zn.20 Cdo 1020/99

dlužníky osoby povinné a měl by v návrhu uvést taktéž důvod pohledávky.⁶⁷ Pokud se jedná o případ vedení exekuce soudním exekutorem, tak ten sám stanovuje způsob jejího provedení a tak zde neplatí podobné pravidlo jako ve zmíněném ustanovení § 261 odst. 1 OSŘ.

V podaném exekučním návrhu oprávněný sice může navrhnout způsob provedení, ale soudní exekutor jím není vázán. Jednoduše tedy platí, že způsob provedení určuje sám soudní exekutor, pokud specificky není stanoveno jinak exekučním řádem. Soudní exekutor je ale povinen při určení způsobu provedení postupovat dle základních procesních principů a zásad exekučního řízení. To znamená, že soudní exekutor je oprávněn uskutečnit exekuci co nejvhodnějším způsobem, tak aby zajistil uspokojení pohledávky oprávněného, ale zároveň šetřil co nejvíce práva povinného.⁶⁸

4.2.1 Poddlužnická žaloba

Poddlužnická žaloba slouží k ochraně práv oprávněné osoby vůči nesprávnému postupu poddlužníka v řízení vedeném podle třetí části OSŘ. Skrze tuto žalobu se oprávněný může domáhat vůči dlužníku povinného vyplacení postižené pohledávky.

Přistoupíme-li k aktivní legitimaci k podání této žaloby, tou disponuje oprávněný ode dne doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí poddlužníku. Časové vymezení je pak odvozeno ode dne doručení, jelikož tento den je dnem, kdy ztrácí povinný na přikázanou pohledávku právo. Legitimace zaniká doručením usnesení o zastavení exekuce poddlužníkovi. Jestliže by soud měl rozhodovat o žalobě buď před uvedeným datem anebo po něm, musel by podanou žalobu rovnou zamítnout pro nesplnění požadavku dostatečné legitimace podávajícího.⁶⁹

Podání žaloby je v první řadě právem vůči dlužníkovi, ale rovněž i povinností vůči povinnému oprávněného. V době kdy mu aktivní legitimace

---

⁶⁷ Viz § 261 odst. 1 OSŘ

⁶⁸ ŠTEVČEK, Marek. § 58 [způsoby provedení exekuce, exekuce provedená více způsoby]. In: LAVICKÝ, P. a kol. Exekuční řád: Praktický komentář. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_10463. [cit. 2024-01-16].

⁶⁹ § 315. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_123209. [cit. 2024-01-17].

náleží, samotný povinný aktivní legitimací nedisponuje. To může způsobit nepříjemnou situaci, kdy po opětovném získání legitimace nemusí již příkázanou pohledávku uplatnit úspěšně.⁷⁰

Jádrem poddlužnického sporu je soudní ochrana práva, jež existuje mezi oprávněným a poddlužníkem. Nedochozí k uplatnění hmotněprávní pohledávky oprávněným skrze podání poddlužnické žaloby, nýbrž ale exekučního práva na uspokojení své pohledávky vůči povinnému. Toto je možné jen a pouze za doby průběhu exekuce. Pokud je již skončena nebo dojde-li k jejímu pravomocnému zastavení, dochází i k zániku tohoto práva oprávněného.⁷¹

Náležitosti žaloby samotné byly již naznačeny v předešlé části textu, co se týká jádra žaloby, tedy jejího petitu, tak ten budeme formulovat tak, aby došlo k vyplacení částky, která vlivem nesprávného postupu vyplacena nebyla.

4.2.2 Poddlužnické spory při příkázání pohledávky srážkami ze mzdy

Vznik sporů zde jednoznačně dopadá na plátce mzdy. Ten je povinen, aby v situaci vedení exekuce způsobem příkázání pohledávky skrze srážky ze mzdy tyto srážky řádným způsobem a rovněž včas prováděl. Spor může vznikat také pokud, plátce mzdy nevyplatí oprávněnému sražené částky ani po poté, co byl soudem vyrozuměn o nabytí právní moci rozhodnutí. Za takovýchto okolností je pak možné, aby byla podána poddlužnická žaloba. Ta bude projednána soudem dle třetí části občanského soudního řádu a to v řízení nalézacím.⁷²

Úpravu žaloby poddlužnické nalezneme ukotvenou v ustanovení § 292 OSŘ, týkající se specificky srážek ze mzdy prováděných plátcem mzdy. Příslušný k danému řízení bude obecný soud plátce mzdy, ale případně i okresní soud, v jehož obvodu je umístěna organizační složka plátce mzdy, která je odpovědná za provádění srážek podle ustanovení § 87 písmene c) OSŘ, dále okresní soud, v

---

⁷⁰ § 315. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_123209. [cit. 2024-01-17].

⁷¹ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 127

⁷² HRDLÍČKA, Miloslav. § 292 [Poddlužnická žaloba]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_358327. [cit. 2024-01-17].

jehož obvodu má plátce mzdy své trvalé pracoviště podle ustanovení § 87 písmene a) OSŘ.⁷³

Podáním žaloby se domáhá oprávněný vyplacení částek vůči plátci, které mu měly být řádně vyplaceny tímto plátcem mzdy, pokud by byl dodržen správný postup. V samotné žalobě by měl žalobce uvést částku, které se snaží domoci a v jaké výši mu měly být srážky vyplaceny, a to za každý měsíc zvlášť.⁷⁴

Tyto povinnosti má žalobce i za situace, kdy sám nemá všechny tyto informace k dispozici. Měl by uvést rozhodné skutečnosti a výši uplatněného nároku dle svého svědomitého odhadu. Když se vlivem průběhu řízení prokáže, že jeho závěry jsou nepřesné či nesprávné, je mu umožněno, aby svůj nárok upravil. Ten jej může buď rozšířit anebo naopak omezit. Oprávněný má rovněž povinnost označit důkazy na podporu svých tvrzení a to i v případě, že mu tyto důkazy nenáleží, ale má je ve své dispozici plátce mzdy. Vedení žaloby bude úspěšné, pokud se prokáže, že plátce mzdy porušil svou povinnost a došlo tak k vyplacení prostředků z účtu povinného ve prospěch oprávněného v nesprávné výši či vůbec. Je důležité mít na paměti, že podlužnická žaloba může být úspěšná pouze v takovém rozsahu, ve kterém vymáhaná pohledávka oprávněného nebyla uspokojena. Aktivní legitimace oprávněného je zde založena právem procesním. To má za následek, že plátce mzdy se nemůže dovolávat hmotněprávních námitek vůči oprávněnému v rámci řízení o podlužnické žalobě. Příkladem není možné, aby plátce mzdy u soudu namítal, že došlo k započtení pohledávek proti nároku oprávněné osoby. Oprávněný zase nemůže žádat ze srážek úroky z prodlení.⁷⁵

Výše uvedené podložil i nejvyšší soud, když konstatoval, "ak bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy na vymoženia dlhovanej istiny a úrokov z omeškania z tejto istiny a oprávnený uplatňuje proti platiteľovi mzdy

⁷³ § 292. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_89248. [cit. 2024-01-18].

⁷⁴ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2012, sp. zn. 20 Cdo 4220/2010

⁷⁵ § 292. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_89248. [cit. 2024-01-18].

podľa ustanovenia § 292 o. s. p. právo na vyplatenie súm, ktoré sa mali zrážať, nemá právo požadovať z týchto súm ešte ďalšie úroky z omeškania."⁷⁶

Právo na vyplacení odměny náleží čistě povinnému a oprávněnému bude svědčit pouze úkojně právo, v konkrétním případě právo na výplatu mzdy nebo jiného příjmu.⁷⁷ Ustanovení § 291 odst. 2 OSŘ pak dále hovoří o povinnosti plátce mzdy nebo jiného příjmu, sraženou část mzdy nebo jiného příjmu vyplatit oprávněnému a to i když sám má vůči němu peněžitou pohledávku, kterou by si jinak mohl započíst.

Pokud dojde k ukončení pracovního poměru je zaměstnavatel povinen vydat zaměstnanci v souladu s ustanovením § 313 zákoníku práce potvrzení o zaměstnání. Z něj bude patrné, že ze zaměstnancovy mzdy jsou prováděny srážky. Dále zde bude uvedena výše pohledávky, v čí prospěch dochází ke srážkám, jaké je pořadí pohledávky a nakonec bude uvedena v dokumentu výše dosud provedených srážek. Význam má pak i uvedení soudu nebo soudního exekutora, který exekuci vede. Zejména pro nového plátce mzdy je tato informace podstatná vzhledem k jeho povinnostem plynoucím z ustanovení § 294 odst. 2 OSŘ.⁷⁸

Žaloba kromě náležitostí bude obsahovat i žalobní petit, tam se bude žalobce logicky domáhat vyplacení částky, která mu náleží a kterou by obdržel, pokud by ze strany plátce mzdy bylo postupováno řádně a správně.

4.2.3 Poddlužnická žaloba při exekuci příkázáním pohledávky z účtu

Kromě možnosti vykonání exekuce skrze srážky ze mzdy máme možnost ji provést i skrze tzv. příkázání pohledávky z účtu. V takové situaci dojde k uložení povinností peněžnímu ústavu na zaplacení dlužné částky.

Pokud by hrozilo, že oprávněné osobě nebude vyplacena její pohledávka vlivem peněžního ústavu a dojde-li ke splnění nutných předpokladů podání žaloby, bude peněžní ústav povinen oprávněnému uskutečnit plnění bez ohledu na to, zda na účtu povinného je dostatek prostředků k uspokojení daného nároku

---

⁷⁶ Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 26. 9. 1979, sp. zn. 1 Cz 115/79

⁷⁷ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 88

⁷⁸ HRDLIČKA, Miloslav. § 293 [Změna plátce mzdy]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_358650. [cit. 2024-01-18].

oprávněného či nikoliv. Neprovede-li peněžní ústav úkony mu stanovené v souladu se zákonem, a v důsledku porušení některé jeho povinnosti není oprávněnému uhrazena jeho pohledávka, která by při správném postupu ústavu byla bývala uspokojena, může se oprávněný uhrazení této pohledávky domáhat tzv. poddlužnickou žalobou podle ustanovení § 311 OSŘ přímo proti peněžnímu ústavu. Jiná situace ale nastane, pokud na účtu nebude dostatek prostředků k uspokojení pohledávky ještě před případným porušením povinnosti ústavem. Nárok na podání žaloby nevznikne, je totiž jasné, že k uhrazení by nedošlo, ani kdyby povinnost nebyla porušena.⁷⁹

Uplatnit svůj nárok musí žalobce dle § 311 OSŘ v době konání exekučního řízení, jeho nárok je s ním neodmyslitelně spjat a po jeho zániku již není možné, aby se jej mohl domoci.

Petit žaloby bude zaměřen na vyplacení částky nám náležící peněžním ústavem, která nebyla vyplacena vlivem porušení povinnosti. Peněžní ústav se zde může pokusit vyvinít podle § 309 OSŘ a odvolávat se na pořadí pohledávek. Prokázal by, že zde byl někdo další s vhodnějším právem k dané částce⁸⁰ nebo se mohl pokusit namítat podle ustanovení § 310 OSŘ předpisy vylučující nebo omezující použití pohledávek z účtu u peněžního ústavu.⁸¹

Když ze strany peněžního ústavu dojde k uhrazení nároku, který odpovídá výši jeho pohledávky proti povinnému, je oprávněn se po povinném domáhat vydání bezdůvodného obohacení pomocí soukromoprávní žaloby podle ustanovení § 454 občanského zákoníku.⁸²

4.2.4 Poddlužnická žaloba při exekuci příkázáním jiných peněžitých pohledávek

Neuskuteční-li dlužník osoby povinné vyplacení pohledávky, jak mu bylo uloženo, způsobem řádným a zavčasu, vzniká nám okolnost poddlužnického sporu v situaci příkázání jiných pohledávek. Nejedná se tedy o srážky ze mzdy ani

---

⁷⁹ HANÁKOVÁ, Věra. § 311 [Poddlužnická žaloba]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_364389. [cit. 2024-01-19].

⁸⁰ Viz § 309 OSŘ

⁸¹ Viz § 310 OSŘ

⁸² Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2005, sp.zn. 20 Cdo 2331/2004

příkázání pohledávky z účtu. Pokud je již pohledávka plně vykonatelná a nedošlo k jejímu dobrovolnému uhrazení, může se jejího splnění oprávněný domáhat sám, podáním žaloby. Nevykonatelná pohledávka umožňuje oprávněnému podat žaloby na plnění podle části třetí občanského soudního řádu.⁸³

Protože je zde specifický prostředek k ochraně oprávněného, není možné, aby soud nutil dlužníka k provedení povinnosti skrze jemu náležící donucovací prostředky, jako např. opakované ukládání pořádkových pokut. Nemůže ani uložit, aby oprávněnému postiženou pohledávku bez dalšího vyplatil. Kdyby se osoba oprávněná dožadovala návrhem po soudě takových opatření či zákroků, soud má povinnost k takovému návrhu nepřihlížet podle ustanovení § 41a odst. 3 OSŘ. Oprávněného soud následně poučí o jeho možnosti se domoci svých práv podáním poddlužnické žaloby. Jak již bylo zmíněno v pasáži o poddlužnické žalobě, jedná se nejen o právo vůči dlužníkovi, ale i povinnost vůči povinnému. Vedle této povinnosti musí oprávněný osobu povinnou závčasů spravít. Tímto směřujeme k tomu, aby povinný měl možnost se podílet na žalobě a mohl oprávněnému ve sporu i pomoci. Jedná se tak o zvláštní okamžik, kdy sice oprávněný a povinný stojí na opačných stranách vůči sobě navzájem, nicméně v případě poddlužnického sporu se jejich zájem stává totožným a měli by se tedy oba zaměřit směrem vůči poddlužníku.⁸⁴

Poddlužník je nadán možností zpochybnit legitimaci oprávněné osoby jako svého nástroje obrany. Aktivní legitimace oprávněného plyne z procesního práva a oprávněný se nestává namísto povinného účastníkem závazku, na základě kterého ke vzniku pohledávky v první řadě došlo. Oprávněný tedy nemůže v rámci řízení o poddlužnické žalobě uzavřít s dlužníkem povinného smír, který by poškodil povinného. Dále by poškození vzniklo například, kdyby došlo k dohodě o zaplacení nižší částky, než která byla poddlužnickou žalobou uplatněna nebo

---

⁸³ HANÁKOVÁ, Věra. § 315 [Poddlužnická žaloba]. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_366399. [cit. 2024-01-19].

⁸⁴ § 315. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_123209. [cit. 2024-01-19].

dokonce prominutí částky v celém rozsahu. Tímto je vázán i samotný soud, nemůže schválit takový smír, pokud mu bude navržen.⁸⁵

K dané tématice obrany poddlužníka v rámci poddlužnických sporů se vyjadřuje judikatura, kdy např. Nejvyšší soud České republiky připomíná, že může dojít ke zproštění svých obligací osobou poddlužníka, pokud prokáže, že přikázaná pohledávka buď nikdy neexistovala anebo existovala, ale došlo k jejímu zániku v době před nařízením exekuce.⁸⁶

Dopustí-li se oprávněný porušení své povinnosti podat žalobu jako takovou nebo o jejím podání povinného spravít, bude on odpovědným za případnou škodu, která by mohla jeho jednáním vzniknout povinnému. Není podstatné, jestli porušení povinnosti bylo způsobeno vědomě a záměrně či ze strany oprávněného jeho nevědomostí či nedbalostí. Škodou je majetková újma vycházející z dané situace, kdy nedošlo ke splnění povinnosti.⁸⁷

Oprávněný nemůže v podané žalobě požadovat vyšší pohledávku, než která byla určena a dále mu nebudou náležet možné úroky z prodlení, jak ostatně dovodil ostravský krajský soud ve svém rozsudku, když uvedl, že "v případě poddlužnické žaloby dle ustanovení § 315 odst. 1 OSŘ může žalobce (oprávněný) uplatňovat vůči žalovanému (poddlužníkovi) pohledávku nejvýše v takovém rozsahu, v jakém byla nařízením výkonu rozhodnutí přikázáním jiné peněžité pohledávky povinného postížena. Jestliže výkon rozhodnutí nebyl nařízen k vymožení příslušenství - úroků z prodlení, pak také žalobce (oprávněný) není procesně věcně legitimován k vymáhání úroků z prodlení vůči žalovanému (poddlužníkovi). Žalovaný (poddlužník) vůči žalobci (oprávněnému) se nevypacením pohledávky podle § 314a odst. 2 nemůže dostat do prodlení, neboť poddlužnická žaloba je procesním institutem, na který se nevztahuje hmotněprávní úprava ustanovení § 517 odst. 1, věta první, a odst. 2 obč. zák."⁸⁸

---

⁸⁵ § 315. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_123209. [cit. 2024-01-19].

⁸⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 5. 2005, sp.zn. 20 Cdo 903/2004

⁸⁷ § 315. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_123209. [cit. 2024-01-20].

⁸⁸ Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 12. 2002, sp. zn. 11 Co 655/2002

4.2.5 Poddlužnická žaloba při exekuci postižením jiných majetkových práv

V první řadě je nutné uvést, co je myšleno postižením jiných majetkových práv. Jedná se o práva na nepeněžitá plnění, která není možné přímo postihnout provedením exekuce žádným jiným způsobem.

Postižením jiného majetkového práva, postihujeme právo povinného na vydání nebo dodání movitých věcí, podíly povinného v obchodních společnostech, členská práva a povinnosti povinného v družstvech, ale není vyloučeno, aby k postihu došlo i u jiných dalších práv, pokud bude splňovat specifikované předpoklady. Takové předpoklady jsou, že jde o nepeněžitá práva, mající ale majetkovou hodnotu. Dále se jedná o převoditelné právo a existující v době, než dojde k nařízení exekuce. Postižené právo by mělo být náležitě individualizováno, nemělo by být pochyb či sporů, o které se jedná. Beran jako příklad uvádí situaci, kdy mezi povinným a dlužníkem došlo k uzavření smlouvy o výpůjčce osobního automobilu, na základě které povinný svému dlužníkovi předal k užívání osobní automobil. Právo, které by zde mělo být individualizováno a postiženo, je právo na vydání daného automobilu dle příslušné smlouvy.⁸⁹

Právní úprava zabývající se otázkou postižení jiných majetkových práv, je upravena v ustanovení § 320 OSŘ, kdy dále podle ustanovení § 320 odst. 2 OSŘ se při exekuci postižením jiných majetkových práv použijí přiměřeně ustanovení § 312 odst. 3, § 313 až 316 a § 317 odst. 3, není-li stanoveno jinak.⁹⁰

Rozhodnutí, jímž je poddlužnické žalobě vyhověno, je exekučním titulem. Na jeho základě lze následně přistoupit k provedení exekuce odebráním věci vůči poddlužníku.⁹¹

---

⁸⁹ § 320. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_129383. [cit. 2024-01-20].

⁹⁰ Viz § 320 odst. 2 OSŘ

⁹¹ DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář. Velké komentáře*. Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074001079, s. 2420

4.3 Odporové spory

Odporové spory se týkají zejména rozvrhového řízení. To je z hlediska subjektů, které se ho zúčastňují, podstatně složitější a komplexnější, než je exekuční řízení probíhající jen mezi oprávněným a povinným, kde oprávněný uplatňuje vůči povinnému svůj nárok.⁹²

Spor nazývaný v teorii civilního procesu jako spor odporový, je spor o popření pravosti, výšky, skupiny nebo pořadí pohledávky přihlášené k rozvrhu výtěžku nebo jinak uspokojovaných.⁹³ Rozhodnutí o tomto konkrétním opozičním návrhu je účinné proti všem oprávněným. Výčtem tedy proti povinnému a dále proti všem věřitelům povinného, kteří se zúčastňují řízení.⁹⁴

Práva, kterých se snaží oprávněný nebo oprávnění domoci jsou podpořena exekučním titulem. Práva věřitelů se zakládají pouze na tvrzených hmotněprávních vztazích, jejich existence však může být ze strany povinného popírána. Rozpor práv podložených titulem je možné rozporovat pouze na základě skutečností, jež nastaly až po vzniku daného titulu.⁹⁵

Zákon umožňuje oprávněným i věřitelům, aby popírali jiná uplatněná práva, ať už z pohledu jejich pravosti, jejich výše či skupiny nebo pořadí. To učiní skrze uplatnění odporu proti pohledávce, který je podán v rámci žaloby odporové v odporovém sporu.

Podle ustanovení § 267a odst. 1 OSŘ je třeba návrhem podle třetí části OSŘ uplatnit vůči věřiteli popření pravosti, výše, skupiny nebo pořadí některé z pohledávek přihlášených k rozvrhu výtěžku nebo jinak uspokojovaných při výkonu rozhodnutí tam, kde byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo jiných práv anebo prodejem movitých věcí, správou nemovité věci, prodejem nemovitých věcí nebo postižením závodu.⁹⁶

---

⁹² MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 122 - 125

⁹³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 5. 2013, sp. zn. 20 Cdo 688/2013

⁹⁴ ŠTEVČEK, Marek. § 267a [Odporový spor]. In: LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar#c_349528. [cit. 2024-01-22].

⁹⁵ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 122 - 125

⁹⁶ Viz § 267a odst. 1 OSŘ

Výtěžek je získán z majetku povinného jeho prodejem, ale může se jednat i o jiný způsob zpeněžení, kdy následný výtěžek je pak rozdělen mezi osoby oprávněné popřípadě mezi věřitele. Jelikož zde vzniká přirozeně konkurence oprávněných, resp. věřitelů, je zřejmé, že zde bude docházet ke sporům. Situace je pak umocněna, pokud získaný výtěžek nepostačuje na pokrytí všech pohledávek oprávněných. V takovém případě je nutné posoudit, který z oprávněných a případně v jakém rozsahu bude uspokojen.

Odporová žaloba je přípustná pouze, pokud při rozdělení výtěžku připadá mezi osoby oprávněné, případně věřitele na jejich pohledávky, které jsou sporné, alespoň část tohoto výtěžku. Řešit spory ohledně pohledávky, které nemohou být exekučně uspokojeny a to ani v částečném rozsahu není efektivním ani hospodárným přístupem.⁹⁷

Občanskoprávní teorie procesního práva se zabývá také otázkou věcné legitimace k odporovému sporu, kdy dochází k závěru, že tuto legitimaci má účastník rozvrhového řízení, kdy o jeho právech a povinnostech má být jednáno. Tedy pokud by takový oprávněný nebo věřitel v rozvrhovém řízení mohl být z výtěžku dosaženého exekucí vůbec uspokojen.⁹⁸

4.3.1 Odporová žaloba

Odporová žaloba slouží k ochraně oprávněného a dalších osob, jejichž pohledávky mohou být uspokojovány z výtěžku dosaženého, který byl získán vlivem vedení exekuce proti jiné osobě, která uplatňuje nárok na uspokojení ze stejného výtěžku. Odporové žaloby se domáháme popřením specifické pohledávky, která by měla být uspokojena. Zákonná úprava nám pak říká, že můžeme pohledávky popírat co do pravosti, výše, skupiny nebo pořadí. Odporovou žalobou se žalobce domáhá určení konkrétních skutečností ohledně popírané pohledávky.⁹⁹

---

⁹⁷ DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář. Velké komentáře*. Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074001079, s. 2232

⁹⁸ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 123

⁹⁹ § 267a. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_46468. [cit. 2024-01-22].

Odporová žaloba je žalobou, kterou podává především oprávněný nebo věřitel proti jinému oprávněnému nebo jinému věřiteli. Skrze tuto žalobu popírá existenci právního vztahu na jedné straně mezi oprávněným a věřitelem, a dále na druhé straně povinným.¹⁰⁰

Popření pravosti pohledávky jako takové, má ale za následek zpochybnění její samotné existence. Namítat zde budeme neexistenci uplatněné pohledávky od samotného počátku. Mádr konkrétně uvádí jako příklad, že „při uplatnění pohledávky z půjčky povinnému na základě notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti může jít o námitku, že smlouva o půjčce nikdy nebyla uzavřena, že notářský zápis byl sepsán mezi povinným a jeho příbuzným za účelem spekulativně „vyvést“ prostředky z výkonu rozhodnutí tak, aby je nebylo možno užít k úhradě skutečných pohledávek za povinným. Žalobce v takovém případě může petit žalobního návrhu formulovat například tak, aby bylo rozhodnuto, že „pohledávka žalovaného vůči povinnému Petru Chytráčkovi, nar. 8. 6. 1971, bytem v Jindřichově Hradci, Pražská 69, na zaplacení částky 350 000 Kč ze smlouvy o půjčce ze dne 12. 6. 2009 podle notářského zápisu sepsaného JUDr. Marií Smutnou, notářkou se sídlem v Písku“, není dána.“¹⁰¹

Další možnost se týká otázky popření pravosti pohledávky v případě námítky, že pohledávka sice kdysi vznikla, ale současně již došlo k jejímu zániknutí anebo jejímu promlčení. V tomto případě odpor nesměruje přímo k právnímu základu pohledávky.¹⁰²

Oproti žalobě vylučovací dle ustanovení § 267 OSŘ nenáleží pravomoc k rozhodování o návrzích dle zmíněného ustanovení vždy jen soudům. V exekučním řízení mohou být nadále uplatněny i pohledávky z jiných právních vztahů, než ve kterých je dána pravomoc soudů k rozhodování sporů podle ustanovení § 7 OSŘ. Žalobce by se tak musel obracet na jiný příslušný orgán, nežli soud, např. se může jednat o správce daně. O věcech, které spadají svou podstatou do pravomoci soudů a soud tak může o daných návrzích rozhodovat,

¹⁰⁰ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 123

¹⁰¹ § 267a. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_46468. [cit. 2024-01-24].

¹⁰² KURKA, Vladimír a DRÁPAL, Ljubomír. *Výkon rozhodnutí v soudním řízení*. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-443-9, s. 839 a dále

bude příslušnost věcná dána okresním soudům a místní pak podle ustanovení § 88 písm. e) OSŘ, kdy příslušný je soud, u nějž je výkon rozhodnutí prováděn.¹⁰³

Uplatnění odporu je možné v rozvrhovém řízení před vydáním rozvrhového usnesení soudem anebo až po jeho vydání.¹⁰⁴ Nezáleží zde, zdali je odpor podán před nabytím právní moci usnesení o rozvrhu nebo již po nabytí, nicméně vždy musí být odpor podán, než dojde k realizaci rozvrhového usnesení, a tedy než dojde k vyplacení osobám rozvrhovaných částek, které byly rozvrhem přiznány.¹⁰⁵

Podle ustanovení § 337e odst. 2 OSŘ, soud vyzve ostatní věřitele, „aby do 30 dnů od právní moci rozvrhového usnesení podali návrh podle § 267a odst. 1, jestliže na sporné pohledávky připadá alespoň zčásti úhrada z rozdělované podstaty.“ Jedná o jednu ze situací, kdy je podání žaloby zatíženo lhůtou, stejně je tomu i v případě ustanovení § 338zg odst. 2 OSŘ. I tam je stanovena lhůta 30 dní. Klasicky odporová žaloba není omezena co do času podání.¹⁰⁶

Z výše uvedeného je patrné, že aktivní legitimace k podání odporové žaloby může svědčit oprávněnému, případnému dalšímu oprávněnému nebo i jiným věřitelům povinného, kteří přihlásili své pohledávky do řízení, jakož i ti, jejichž pohledávky mají být z rozdělovaného výtěžku uspokojeny.¹⁰⁷ Legitimován může být i povinný a to ve věcech výkonu exekuce prodejem nemovitých věcí a postižením závodu. Konkrétně pak postižení závodu nám ještě dále rozšíří okruh osob legitimovaných k podání odporové žaloby podle ustanovení § 338z odst. 2 OSŘ.

Vůči oprávněným nemá osoba povinná legitimaci k podání odporové žaloby. Ty jsou shodně s povinným účastníky předmětného exekučního řízení. Vůči jejich pohledávkám je třeba se bránit prostřednictvím návrhu na zastavení

---

¹⁰³ § 267a. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_46468. [cit. 2024-01-24].

¹⁰⁴ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 124

¹⁰⁵ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 124

¹⁰⁶ TRIPES, Antonín. *Exekuce v soudní praxi. 3. vyd. Beckovy příručky pro právní praxi*. Praha: C.H. Beck, 2006, c2001. ISBN 80-7179-489-9, s. 528

¹⁰⁷ KURKA, Vladimír a DRÁPAL, Ljubomír. *Výkon rozhodnutí v soudním řízení*. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-443-9, s. 837

řízení podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ. Pasivní legitimace náleží oprávněnému nebo věřiteli, jehož pohledávka je odporovou žalobou popírána. Na straně žalované ale nemůže nikdy stát povinný či jeho manžel.¹⁰⁸

4.4 Spory z lepšího práva

Spory z lepšího práva jsou typem sporů, který může nastat v exekučním řízení, kdy konstrukce žaloby z lepšího práva se opírá o hmotněprávní základ bezdůvodného obohacení.¹⁰⁹ V Občanském soudním řádu zároveň zakotvení specificky žaloby z lepšího práva budeme hledat marně, nicméně právní teorie ale i obecná praxe tento typ sporů zná.¹¹⁰

Bohužel je možné, že i když se postupovalo v rámci exekučního řízení správně a podle zákonného rámce, tak stejně nastala nežádoucí situace, kdy peněžitý výtěžek z provedení exekuce skončil v rukách osoby, u které skončit neměl resp. u osoby, která na něj nemá právo. Skrze podání žaloby z lepšího práva tak směřujeme k tomu, aby nám byl takový výtěžek vydán z rukou jiného oprávněného nebo věřitele. Z pohledu oprávněného nebo věřitele se totiž bude jednat o bezdůvodné obohacení na úkor osoby, které měl výtěžek skutečně náležet. Žalobou z lepšího práva se tak snaží žalobce poukázat, že při uspokojení z výtěžku měl s přihlédnutím k pravosti, výši a pořadí pohledávky právo lepší než osoba žalovaná, tedy oprávněný, jiný věřitel nebo další oprávněný.¹¹¹

Aktivní legitimace je v rukách osoby věřitele oprávněného. Jedná se o osobu, která nebyla oprávněným, povinným ani věřitelem v rámci exekučního řízení. Nebyla tak taková osoba ani účastníkem rozvrhu výtěžku, což plyne z logiky věci. Skrze podání žaloby z lepšího práva pak namítá žalobce, že měl lepší právo k přihlášené pohledávce než žalovaný a to s ohledem na pravost, výši a pořadí své pohledávky. Příkladem situace, kdy zde bude silnější právo je pokud toto právo svědčí vlastníku věci movité, který nepřistoupil k podání návrhu na to,

---

¹⁰⁸ KURKA, Vladimír a DRÁPAL, Ljubomír. *Výkon rozhodnutí v soudním řízení*. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-443-9, s. 843

¹⁰⁹ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 153

¹¹⁰ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 97

¹¹¹ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 153

aby tato jeho věc byla vyloučena. Věc se vydražila a posloužila tak k uhrazení pohledávky, i když povinnému nenáležela.¹¹²

Problematickým vyústěním takových střetů je pak fakt, že některému právu je dána neoprávněně přednost před ostatními. Toto se stává ve valné většině případů ve fázi rozvrhování výtěžku exekuce.¹¹³ Během realizace rozvrhového usnesení se může osoba oprávněná domáhat vyplacení peněžité částky, kterou získal jiný oprávněný na jeho úkor a k jeho škodě. Zde se uplatňuje přesně žaloba z lepšího práva.¹¹⁴

Pasivní legitimaci má ten, kdo byl neprávem z výtěžku zcela, nebo z části uspokojen. V žalobním petitu budeme požadovat, aby osoba žalovaného nám poukázala peněžitou částku, kterou obdržela v rozvrhovém řízení a která jí byla přiznána neprávem. Rovněž i věřitel povinného může mít lepší právo k výtěžku exekuce, který však svou pohledávku neuplatnil. Nicméně kdyby ano, byl by uspokojen místo toho věřitele, kterému byl výtěžek reálně vyplacen. Toto by platilo i v případě, kdy věřitel přihlásí svou pohledávku, ale dojde k realizaci rozvrhového usnesení bez toho, aby on podáním odporové žaloby popřel pohledávku toho věřitele, kterému byl výtěžek skutečně vyplacen. Žaloba z lepšího práva je pak ve své podstatě dodatečným provedením odporu tohoto věřitele.¹¹⁵

K projednání žaloby z lepšího práva je věcně příslušný soud okresní v souladu s ustanovením § 9 OSŘ a místní příslušnost je dána obecně dle žalovaného podle ustanovení § 84 OSŘ, případně je místní příslušnost daná na výběr v souladu s ustanovením § 87 OSŘ.

---

¹¹² WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 153

¹¹³ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 98

¹¹⁴ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 131

¹¹⁵ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 98-99

5. Spory projednávané v řízení exekčním

5.1 Opoziční spory

Opoziční spory směřují proti vymáhanému nároku v případě, že po vydání exekčního titulu došlo k zániku práva, které tento titul přiznával.¹¹⁶ Zaniklé právo nutně způsobuje překážku v případném exekčním řízení, nelze totiž v takovém řízení nadále pokračovat. Bude tedy následovat zastavení celého exekčního řízení podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) OSŘ.¹¹⁷

Toto ustanovení občanského soudního řádu je použitelné také pro zastavení exekuce prováděné soudním exekutorem podle exekčního řádu, a to prostřednictvím ustanovení § 52 EŘ.¹¹⁸

Hmotné právo nám pak stanovuje možné důvody zániku práva, jež bylo původně přiznáno. Bude se jednat např. o případ započtení, splnění dluhu, nemožnosti splnění nebo uzavření dohody.¹¹⁹ Možným důvodem zániku může být rovněž promlčení, zanikne nám zde možnost právo vymáhat. Rozhodnutí soudu bude vždy dopadat na konkrétní prováděnou exekuci.¹²⁰

Podáním návrhu na zastavení exekuce dochází ke vzniku sporu mezi povinným a oprávněným. Ten se týká otázky dalšího pokračování předmětného exekčního řízení. Zákonná úprava specificky vylučuje jako možný důvod pro zastavení exekuce změnu poměrů rozhodných pro výši a trvání dávek či splátek.¹²¹

Výkon exekuce se stává nepřipustným ale pouze pokud příslušné právo zaniklo ve chvíli, kdy již vznikl exekční titul. Kdyby došlo k jeho zániku v dřívější době, je nutné na tuto skutečnost poukázat již v nalézacím řízení. I zde existují výjimky, lze např. namítat zánik práva před vydáním exekčního titulu,

---

¹¹⁶ ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní. Právnícké učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk)*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-437-4, s. 364

¹¹⁷ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 154

¹¹⁸ Viz § 52 EŘ

¹¹⁹ DAVID, Ludvík. *Občanský soudní řád: komentář. Komentáře* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. ISBN 978-80-7357-460-4, s. 1449

¹²⁰ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 100-103

¹²¹ Viz § 269 odst. 3 OSŘ

kdy bylo rozhodnuto rozsudkem pro zmeškání.¹²² Další možnou výjimkou mohou být taktéž zápisy notáře se svolením k vykonatelnosti podle ustanovení § 274 odst. 1 písm. e) OSŘ, ty jsou rovněž exekučními tituly.¹²³

I soudní exekutor je oprávněn rozhodnout o zastavení exekuce prováděné podle exekučního řádu z důvodu zániku práva po té, co došlo k vydání exekučního titulu. Pokud rozhoduje o zastavení exekuce soudní exekutor bez výslovného návrhu povinného, musí se zastavením exekuce souhlasit i oprávněný.¹²⁴

Návrh na zastavení exekuce se podává v subjektivní procesní lhůtě 15 dní. Zmeškání lhůty má za následek procesní prekluzi práva na podání návrhu na zastavení exekuce. Vždy se bude podávat návrh na zastavení tomu exekutorovi, který exekuci vede.¹²⁵

Návrh na zastavení exekuce musí obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 55 odst. 2 EŘ, pokud návrh nebude perfektní, bude např. neúplný, nesrozumitelný nebo neurčitý dojde k jeho odmítnutí.¹²⁶

Soud nezastavuje exekuční řízení z úřední povinnosti, je zde uplatněna zásada dispoziční, a tak je zapotřebí konání ze strany povinného, který se tak před provedením exekuce bude hájit.¹²⁷

5.1.1 Opoziční žaloba

Opoziční žalobu podáváme v případě vzniklého opozičního sporu, ten byl projednáván historicky obecním soudem ve dvou fázích. Soud nejprve rozhodoval o nepřipustnosti a pak zvlášť o samotném zastavení. Dnes však běžně rozhodují soudy najednou. Exekuci soud zastaví i sám od sebe bez podání návrhu, jakmile rozhodnutí o nepřipustnosti výkonu nabude právní moci.

---

¹²² Viz § 153b OSŘ

¹²³ DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář. Velké komentáře*. Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074001079, s. 946

¹²⁴ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2013, sp. zn. 30 Cdo 232/2013

¹²⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 5. 2015, sp. zn. 26 Cdo 4086/2014

¹²⁶ ŠTEVČEK, Marek. § 55. In: LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2#c_9173. [cit. 2024-01-28].

¹²⁷ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 100-103

„Účelem a vlastním cílem žaloby opoziční není soudní určení právních poměrů v oblasti hmotného práva, ale konstitutivní zásah do oblasti procesněprávních vztahů, čímž dochází ke změně procesněprávního vztahu, který nepřipouští, aby exekuce dále probíhala.“¹²⁸

Opoziční žaloba nesmí překročit svými účinky rámeček exekučního řízení, v němž došlo k jejímu uplatnění. Soud nemůže na základě opoziční žaloby přímo rozhodnout o zaniknutí hmotněprávního nároku, o zbavení vykonatelnosti exekučního titulu nebo o nepřipustnosti jiné exekuce, než která byla skrze podání opoziční žaloby napadena.¹²⁹

5.2 Impugnační spory

Spory impugnační z latinského *impugnare*, tedy „napadat cosi“ jsou spory, jejichž podstatou je tvrzení existence takové skutečnosti, která zabraňuje výkonu exekuce a není tak možné ve vedení exekuce pro takové skutečnosti pokračovat. Návaznost na právní úpravu zde nalezneme v ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ. Návrh na zahájení bude podávat osoba povinná, ona má zájem na ukončení exekuce proti ní vedené nejsilnější.¹³⁰

Odlišností v ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) v komparaci s předchozími ustanoveními téhož paragrafu je, že zde nenajdeme vždy jasné společné znaky, které vytvářejí okruh důvodů pro zastavení exekuce. Zákon vytvořil v podstatě sběrnou kategorii dalších důvodů. Jediné společné kritérium je skutečnost, že se jedná o důvody, pro které exekuci rovněž není možné pro její nepřipustnost vykonat. Není tak divu, že možná řada důvodů, za kterých lze exekuci zastavit, je vcelku široká a není s konečnou platností uzavřena. Judikatura zejména pak rozhodovací činností Nejvyššího soudu provedla rozčlenění důvodů zastavení obecně do čtyř kategorií. Rozdělení je provedeno na základě definičních znaků a to tak, že se spojují se vznikem vad exekučních titulů, s možným pochybením při

---

¹²⁸ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 114

¹²⁹ MACUR, Josef. *Kurs občanského práva procesního: exekuční právo*. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3, s. 114

¹³⁰ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 154

výkonu exekuce, s rušivými okolnostmi, jež nastaly při provádění výkonu a v neposlední řadě se specifickým jednáním povinného.¹³¹

Pokud listina, která doplňuje existující exekuční titul je nesprávná resp. obsahově nepravdivá, má přímo za následek nepřipustnost již nařízené exekuce prováděné na základě takové listiny.¹³²

Nejvyšší soud ve svém usnesení formuloval, že „musí jít o takové okolnosti, pro které další provádění výkonu je způsobilé založit kolizi s procesními zásadami (byť mohou mít podklad v právu hmotném), na nichž je výkon rozhodnutí (jakožto procesní institut) vybudován, anebo je protichůdné účelu, který se jím sleduje.“¹³³

Zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ je použitelné také pro zastavení exekuce prováděné soudním exekutorem a to podle exekučního řádu prostřednictvím ustanovení § 52 EŘ.¹³⁴

Poměrně vysoká obecnost ustanovení týkající se jiných důvodů zastavení má logicky své výhody, ale má samozřejmě i své slabé stránky. Zejména že právní úprava konkrétní případy nepřipustnosti exekuce blíže nespecifikovala.¹³⁵

Obecně impugnační spory nachází své ukotvení v okamžiku, kdy sporným důvodem stran bude důvod k zastavení vedené exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ. Impugnační spory stejně jako spory opoziční byly dříve soudem rozhodovány nadvakrát. Tedy nejprve přistoupil soud k rozhodnutí o samotné nepřipustnosti tvrzené ať už podle písmene g) či h) § 268 a následně poté soud přistoupil k vydání rozhodnutí o zastavení exekuce. Soudní praxe však od tohoto postupu upustila. V moderní době soud tak v daných věcech rozhoduje vydáním pouze jednoho rozhodnutí. Vzhledem k povaze sporů, kdy se dá

---

¹³¹ § 268. In: JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2#c_48740. [cit. 2024-01-28].

¹³² FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 107

¹³³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2000, sp. zn. 20 Cdo 1508/98

¹³⁴ Viz § 52 EŘ

¹³⁵ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 103

očekávat, že bude nutné prokazování, je tak žádoucí, aby soud nařídil jednání ve věci.¹³⁶

Za impugnační spor je možné označit i případ, kdy povinnému bylo v exekučním řízení uloženo provedení práce na základě tvrzení oprávněného, že povinný nejednal v souladu s exekučním titulem. Pokud se toto tvrzení nezakládá na pravdě a povinný se porušení své povinnosti nedopustil, může se bránit podáním impugnační žaloby.¹³⁷

---

¹³⁶ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie* (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8, s. 154

¹³⁷ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 104-108

6. Právní úpravy České republiky a Slovenské republiky

V této kapitole diplomové práce bych se rád zaměřil na právní úpravu sporů Slovenské republiky a základní porovnání, kdy vzhledem k již poměrně podrobnému rozboru sporů v právní úpravě České republiky, zde bude kladen důraz převážně na popis úpravy Slovenské republiky. Nejprve vždy dojde ke stručnému shrnutí dané úpravy českého právního řádu a následně dojde k provedení nástinu úpravy odpovídajících si sporů slovenského právního řádu. Celkové shrnutí a zhodnocení pak bude provedeno v rámci závěru práce.

6.1 Obecné srovnání

Úprava exekučního řízení v České republice je primárně obsažena ve dvou právních předpisech, dvou samostatných kodexech. Jde o projev dvojkolejnosti českého exekučního řízení, které může být vedeno jak soudem podle šesté části občanského soudního řádu, tak osobou soudního exekutora, který se při výkonu řídí primárně exekučním řádem. Ten je speciální úpravou vzhledem k občanskému soudnímu řádu a je tak pro soudního exekutora samozřejmě také závazný při výkonu jeho práce.

Slovenská právní úprava stejným případem dvojkolejnosti jako Česká republika v dnešní době již netrpí. Zákonodárce zkonstatoval, že jednoduše se v mnoha směrech provedení rozhodnutí podle šesté části OSP ukázalo jako neefektivní a vznikaly tak otázky ohledně vytvoření systému efektivnějšího vymáhání pohledávek. Průlomovým rokem z hlediska vývoje exekučního práva na Slovensku byl rok 2005. S účinností od 1. září 2005, přinesla novelou exekučného poriadku provedená zákonem č. 341/2005 Z. z., (ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb.) v podstatě odstranění duálního výkonu soudních exekucí a přiblížení se odstranění principu dvojkolejnosti, kdy ustanovení šesté části občianskeho súdneho poriadku se stala relevantními pouze pro vyjádření vzájemného vztahu mezi exekučným poriadkem a občianskym súdnym poriadkom. Potvrzení těchto snah přišlo s přijetím nových procesních kodexů v roce 2016. Při systematickém zkoumání nového civilního sporového poriadku zjistíme, že v něm šestá část týkající se výkonu rozhodnutí úplně chybí. Snahou tohoto kroku bylo jednoznačně zdůraznit, že pokud je výsledkem soudního

jednání rozhodnutí, které představuje účinný exekuční titul, bude se takového rozhodnutí vymáhat pouze v režimu exekučního poriadku.¹³⁸

Exekuční řízení je tak převážně svěřeno soudním exekutorům a tomu i nasvědčuje právní úprava, jak bylo výše poukázáno, kdy slovenský exekučný poriadok obsahuje celistvou právní úpravu a jakožto právní předpis si je plně dostačující. Vztah exekučního poriadku a civilného sporového poriadku, který nahradil občiansky súdny poriadok, tak není vztahem obecného předpisu a speciálního předpisu jako je tomu v našem právním pořádku, ale jedná se o právní předpisy, které požívají rovné právní síly vůči sobě navzájem.

6.2 Porovnání úpravy vylučovacích sporů

Úprava České republiky

Úprava českého právního řádu v dané věci byla již samostatně rozebrána. Obecným shrnutím se zde jedná především o ustanovení § 267 OSŘ, to upravuje procesní podmínky pro podání vylučovací žaloby v průběhu exekučního řízení.

Rovněž podstatnou roli hrají v české právní úpravě i ustanovení § 262a OSŘ, týkající se uspokojení pohledávky použitím nejen takového majetku, jež se nachází v individuálním vlastnictví nebo spoluvlastnictví povinného, ale taktéž majetku tvořícího společné jmění manželů. Občanský soudní řád však umožňuje manželovi povinného možnost podat vylučovací žalobu a to podle ustanovení § 262b odstavce 1 OSŘ.

Krom úpravy OSŘ je zde přílehlavá i úprava ustanovení § 68 EŘ. Ten ve zmíněném paragrafu upravuje otázku vyškrtnutí věcí ze soupisu. Exekutor je povinen upozornit třetí osobu na možnost využití jejího práva a podání návrhu na vyškrtnutí věci, pokud bude mít za to, na základě důvěryhodného tvrzení přítomné osoby při provádění soupisu, že daná věc nespadá do vlastnictví povinné osoby.

Úprava Slovenské republiky

Slovenská úprava se ve věcech úpravy sporů zaměřuje exkluzivně na exekučný poriadok a jeho jednotlivá ustanovení.

---

¹³⁸ KOTRECOVÁ, Alexandra. *Uznesenie v systéme súdnych rozhodnutí v civilnom procese. 1. vydanie*. Bratislava: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-89603-47-3, s. 89-93

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 44 odst. 1, že „Právo k veci, ktoré nepripúšťa exekúciu, treba namietať u exekútora. Toto právo patrí tomu, kto zároveň tvrdí a preukáže, že mu patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu. Právo namietať neprípustnosť exekúcie nepatrí dlžníkovi povinného vo vzťahu k pohľadávke povinného voči nemu. Námietka má na exekúciu vo vzťahu k dotknutej veci odkladný účinok. Na opakované námietky z tých istých dôvodov, o ktorých už bolo rozhodnuté, sa neprihliada.“

Ustanovení § 44 exekučného poriadku se týká ochrany práv osob, zejména vlastnických práv. Stejně jako je tomu v České republice, i slovenská právní úprava zná institut vyloučení věci z výkonu exekuce, pokud daná věc nenáleží do vlastnictví osoby povinné. Toto právo však zákon nepřiznává poddlžníku, ten nemá možnost se vyloučení věci domáhat.

Dále otázka legitimace není nikterak odlišná od české úpravy, kdy aktivní legitimací je nadána osoba, jež tvrdí existenci práva nepřipouštějícího exekuci, pasivní legitimaci má pak osoba, která v exekučním řízení vystupuje jako oprávněný.

Toto ustanovení vyjadřuje jednu ze základních zásad exekučního řízení, a to zásadu, podle které má oprávněný být uspokojován výhradně z majetku povinného. Nelze totiž vyloučit, že úkony exekutora postihnou i věci, které nepatří povinnému, ale náleží třetí osobě, vůči které je exekuce nepřípustná. Stejně tak nelze vyloučit postihování věcí nebo práv, které svou povahou nepodléhají exekuci. Tento institut má široké uplatnění a rozšiřuje se i na případy, které bylo možné řešit prostřednictvím zastavení exekuce. Obrana není omezena pouze na třetí osobu, ale může být uplatněna povinným, případně jiným účastníkem exekučního řízení. Výčtově tento institut zajišťuje ochranu vlastnického práva, jiného než vlastnického práva k dotčené věci, které nepřipouští provedení exekuce, práva nebo jiné majetkové hodnoty, které nepodléhají exekuci, zde jde zejména o omezení provedení exekuce co do jejího rozsahu podle § 89 odst. 3 EP nebo § 111 odst. 2 EP, dále majetku státu, který nepodléhá absolutnímu vyloučení z exekuce nebo majetek který náleží Exportní-

importní bance Slovenské republiky. Jedná se pouze o demonstrativní výčet, kdy existují další případy práv na které ochrana podle § 44 EP bude dopadat.¹³⁹

Právo k věci, které neumožňuje exekuci, je třeba namítat již u exekutora. Uplatnění práva u exekutora nemůže spočívat pouze v tvrzení o právu nepřipouštějícím exekuci. Pro uplatnění je zapotřebí relevantní prokázání takového práva k věci. Exekutor je povinen s odbornou péčí posoudit, zda navrhované důkazy splňují předpoklady prokázání tvrzeného práva. Nedostatečně odůvodněné namítání práva nezpůsobí právní následky, pouze řádné tvrzení a prokázání práva může spustit proces vyloučení věci. Exekutor následně přistoupí k provádění úkonů, jejichž přímým následkem bude zastavení exekuce v napadené části nebo odkaz na zahájení samostatného sporu.¹⁴⁰

Právo namítat nepřipustnost exekuce nepatří dlužníkovi povinného, tedy poddlužníku vůči pohledávce povinného, kterou vůči němu má. Exekutor, pokud dojde k podání návrhu na vyloučení věci, podobně jako při návrhu na zastavení exekuce oznámí oprávněnému uplatnění tohoto práva a vyzve ho, aby se ve lhůtě 15 dnů vyjádřil, zda souhlasí se zastavením exekuce postihující dotčenou věc či nikoliv. Udělením souhlasu oprávněného se zastavením exekuce ve vztahu k postižené věci dojde k zastavení bez dalšího nebo v případě, že se oprávněný včas nevyjádří, dojde ke stejnému závěru z iniciativy exekutora.¹⁴¹

V situaci, kdy oprávněný pevně trvá na setrvání věci v exekuci, bude se řízení účastnit i soud. Zákonodárce zde přenáší část procesu na osobu exekutora za účelem odlehčení soudům. Soud až na podnět exekutora vyzve osobu, která právo uplatnila nebo oprávněného, aby do 30 dnů ode dne doručení výzvy uplatnili právo na vyloučení věci u všeobecného soudu žalovaného, který bude příslušný podle civilního sporového poriadku nebo aby, pokud tak neučiní, provedení exekuce exekutorem strpěli. Soud má možnost sám rozhodnout v případech, kdy rozhodnutí závisí jen na jednoduchém právním posouzení věci. Proti takovému rozhodnutí bude pak přípustné podat odvolání. Podle výsledku

¹³⁹ § 44. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-14].

¹⁴⁰ § 44. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-15].

¹⁴¹ § 44. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-15].

sporu exekutor následně vydá oznámení o zastavení exekuce nebo pokračuje v jejím vedení. Případné nepodání žaloby má stejné následky pro další jednání exekutora. Samotné podání žaloby na vyloučení věci má za následek i odklad exekuce podle ustanovení § 61h exekučního poriadku.¹⁴²

Co se týká právní úpravy zaměřené na postih majetku manželů, tedy SJM, uplatňují se na Slovensku v zásadě stejné principy. Pokud by nastala situace, kdy majetek, jež má být postižen exekucí sice náleží do SJM, ale spadá do zákonem předvídané kategorie, kdy takový majetek není možné postihnout, může se manžel bránit vyloučením majetku u exekutora právě podle ustanovení § 44 odst. 1 EP. Jednalo by se např. o pohledávku povinného manžela, která vznikla před okamžikem uzavření manželství. Manžel bude účastníkem řízení na základě § 35 odst. 2 EP.¹⁴³

Závěrem shodně účel vylučovací žaloby ve slovenské právní úpravě je totožný jako v právní úpravě České republiky, kdy i zde vychází z ústavně zaručeného práva vlastnit majetek. Přestože úprava vylučovacích sporů je ve své podstatě totožná, samotná úprava exekučního poriadku je značně obsáhlejší než úprava v ustanovení § 267 OSŘ. Česká úprava nezachází do detailů, jako např., že je nutné právo nejen tvrdit, ale rovněž prokázat. Dále neupravuje specificky nemožnost namítat nepřipustnost dlužníkem povinného. Slovenská úprava rovnou i přiznává odkladný účinek podané žaloby a zavádí striktně, že k opakovaně podaným námitkám se nebude přihlížet. Česká úprava tak působí jednodušší v komparaci i když nosné myšlenky a chápání sporu je totožné.

6.3 Porovnání úpravy poddlužnických sporů

Úprava České republiky

Poddlužnické spory již byly blíže rozebrány v příslušné kapitole této práce. Obecně se tedy jedná o častou skupinu sporů, které stojí na základě poddlužnické žaloby. Poddlužnické spory spadají do sporů projednávaných v rámci nalézacího řízení a bude o nich rozhodováno podle třetí části občanského soudního řádu. Tento druh sporů vzniká v situacích, kdy vystupuje ve vztahu

---

¹⁴² § 44. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-15].

¹⁴³ KRAJČO, Jaroslav. *Exekučný poriadok – Komentár*. Nakladateľství Eurounion. Bratislava, 2009. ISBN 9788089374076, s. 192

oprávněného a povinného ještě osoba podlužníka. Ten je dlužníkem povinného, který má vůči němu svou pohledávku. Úprava podlužnických žalob je upravena v občanském řádu soudním. Podlužnické spory vznikají při srážkách ze mzdy, příkázáním srážek z účtu, příkázáním jiných pohledávek anebo jiných majetkových práv.

Úpravu podlužnické žaloby vztažené přímo ke srážkám ze mzdy nalezneme v § 292 OSŘ. Zde je upraveno, že oprávněný se může bránit, pokud ze strany plátce mzdy nedochází k řádnému plnění jeho povinností. Dále pak podle § 311 OSŘ se řídí podání žaloby proti peněžnímu ústavu, který porušením své povinnosti způsobil škodu, která by nevznikla, pokud by jednal řádně. Dle ustanovení § 315 OSŘ se zase řídí podání žaloby z důvodu příkázání jiných peněžních pohledávek, kdy, neuskutečnil-li dlužník osoby povinné vyplacení pohledávky, jak mu bylo uloženo, způsobem řádným a zavčasu, vzniká nám okolnost podlužnického sporu v situaci příkázání jiných pohledávek. V neposlední řadě máme případ sporů z jiných majetkových práv. Jedná se o práva na nepeněžitá plnění, které není možné přímo postihnout provedením exekuce žádným jiným způsobem. Jejich úpravu nalezneme v § 320 OSŘ, která ale ve velké míře spíše odkazuje na přiměřené použití ustanovení § 312 odst. 3, § 313 až 316 a § 317 odst. 3, není-li stanoveno jinak. K jednání ve věci projednání podlužnického sporu je obecně věcně příslušný soud okresní. Místní příslušnost je pak stanovena podle ustanovení § 84 OSŘ, kdy místně příslušný bude obecný soud žalovaného.

Úprava Slovenské republiky

Spory při příkázání pohledávky srážkami ze mzdy

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 82 že,“ *Ak platiteľ mzdy nevykoná zo mzdy povinného zrážky riadne a včas, ak ich vykoná v menšom rozsahu, ako je určený, alebo ak nevyplatí zrážky exekútorovi bezodkladne po tom, keď sa mu doručil exekučný príkaz alebo keď sa stali splatnými ďalšie mesačné sumy mzdy, môže oprávnený uplatniť proti platiteľovi mzdy na súde právo na vyplatenie súm, ktoré sa mali zo mzdy povinného zrážať.*“

Odpovědnost za povinnosti plátce mzdy se nejvýrazněji projevují v tom, že zákon proti němu připouští podání podlužnické žaloby ve sporovém řízení. K

podání takové žaloby je procesně legitimovaná osoba oprávněného za předpokladu, že plátce mzdy porušil své povinnosti při provádění exekuce srážkami ze mzdy.¹⁴⁴

Řízení začíná podáním žaloby na plnění, tzv. poddlužnické žaloby, jejímž právním důvodem je fakt, že plátce mzdy nevykonal srážky ze mzdy povinného řádně a včas. Možností je i okolnost, kdy vykonal srážky nicméně v menším rozsahu, než bylo určeno nebo dohodnuto účastníky exekučního řízení nebo schváleno povinným. V neposlední řadě se mohl plátce provinit, že nevyplatil srážky exekutorovi bezodkladně po doručení mu příkazu k provedení exekuce anebo nevyplatil další splatné částky či porušil povinnosti mu uložené ustanovením § 84 odst. 1 a ustanovením § 85 odst. 1 EP.¹⁴⁵

Žalobní petit by měl poukazovat na zaplacení částky, která měla být oprávněnému řádně vyplacena, ale k tomu ze strany plátce nedošlo. Po splatnosti dalších částek je možné žalobu rozšířit o ty splatné, které měly být vyplaceny, ale nestalo se tak. Věcně příslušný je okresní soud, který může, ale nemusí, být soudem exekučním. Místní příslušnost se pak řídí ustanoveními o všeobecné místní příslušnosti, případně osobní příslušnosti, která je určena podle ustanovení § 19 CSP. Ve věci bude jednat samosoudce, ten řízení logicky povede a zároveň bude nařizovat jednání ve věci. Soud rozhoduje rozsudkem, proti kterému je přípustné odvolání a za splnění procesních podmínek i použití mimořádných opravných prostředků.¹⁴⁶

Je patrné, že otázka poddlužnických sporů vznikající v situaci příkázáním pohledávek srážkami ze mzdy je velmi obdobné české právní úpravě. Obě země vycházejí ze stejných předpokladů na ochranu práv oprávněného, pokud plátce mzdy nedostojí svým povinnostem, kde i základní vymezení důvodů je obdobné. Oba systémy předpokládají jako primární důvod nevyplacení nebo vyplacení částky v nižším rozsahu poté, kdy obdržel plátce rozhodnutí a měl začít plnit. I na Slovensku se bude řízením zabývat okresní soud na základě exekučního poriadku.

---

¹⁴⁴ § 82. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-17].

¹⁴⁵ § 82. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-17].

¹⁴⁶ § 103. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-18].

Rozdílností je pak v zásadě jen okolnost počátku vyplácení srážek. Slovenská právní úprava sražené částky nepřiznává ihned oprávněnému oproti občanskému soudnímu řádu poté, co je o tom plátce vyrozuměn.

Spory při přikázání pohledávky z účtu peněžního ústavu

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 103 že, “ *Ak banka nepostupuje tak, ako jej to ukladajú ustanovenia § 95, 96 ods. 3, § 97, 98 a 99, môže sa oprávnený na všeobecnom súde banky domáhať, aby mu banka zaplatila sumu, na ktorú by mal právo, keby banka postupovala správne, a to aj vtedy, keď už na účte povinného nie je dostatok prostriedkov.* “

V ustanoveních § 95, § 96 odst. 3 a § 97 až 99 EP jsou bankám uloženy procesní povinnosti, jejichž porušení může vést ke způsobení nároku oprávněného, který by byl vymáhán exekucí. Částka, na kterou by měl oprávněný nárok, v situaci kdy by banka postupovala řádně, se nemusí v době vzniku sporu již nacházet na příslušném účtu banky. Oprávněný se tedy bude domáhat svých práv podáním poddlužnické žaloby podle ustanovení § 103 EP.¹⁴⁷

Nárok na základě tohoto ustanovení lze uplatnit pouze ve sporovém řízení, nebude zde rozhodovat exekuční soud, které začíná podáním procesní žaloby. Právním důvodem žaloby je porušení některé povinnosti banky upravené v ustanoveních exekučního poriadku. Takové porušení musí být v příčinné souvislosti s tím, že oprávněný neobdržel částky, které by při řádném postupu banky jinak obdržel. Odpovědnost banky je zde objektivní, tedy nevyžaduje se zavinění a plyne pouze z procesního předpisu.¹⁴⁸

Jádrem žalobního petitu bude požadování zaplacení oné peněžní částky, která nám vyplacena nebyla. Není ale možné, aby oprávněný požadoval po bance rovněž i úroky z prodlení. Na tento nárok nemá oprávněný žádnou legitimaci, jež by náležela ze zákona. Aktivní legitimaci má osoba oprávněná. Ta má právo na částku, která jí bankou v důsledku nesprávného postupu nebyla vyplacena. Pasivně legitimována bude pak samotná banka, která porušila stanovené

¹⁴⁷ § 103. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-18].

¹⁴⁸ § 103. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-18].

povinnosti, avšak pouze pokud splní podmínku, že částka, o kterou omezila oprávněného, se nacházela na účtu povinného. Pokud totiž na účtu povinného peníze nikdy nebyly, banka neměla co odečíst a řádně oprávněnému vyplatit. Jedná se o právní skutečnost, kterou žalobce musí výslovně tvrdit a prokazovat již v žalobě. Aktivní legitimace oprávněného je produktem procesního práva a žádným způsobem nezasahuje do hmotněprávního vztahu mezi povinným a bankou. Věcně příslušným ve věci bude okresní soud a místně příslušným obecný soud banky jako žalované osoby. Soud bude v daném sporu nařizovat jednání. Ve věci bude jednat předseda senátu v pozici samosoudce. Tato příslušnost je dána zejména tím, že jde o procesní žalobu, která nemá spojitost se smlouvou o účtu.¹⁴⁹

Slovenská judikatura dále připomíná i možnost banky, kdy pokud banka na základě rozsudku podle ustanovení § 103 EP zaplatí oprávněnému všechno, co mu dlužil povinný, je oprávněná požadovat od povinného vydání neoprávněného obohacení podle ustanovení § 454 občianskeho zákonníka.¹⁵⁰

Jasně podobnosti jsou patrné i v případě pohledávek příkázáním z účtu, kdy peněžní ústav nenaplnil svou zákonem stanovenou povinnost a došlo tak k poškození práv osoby oprávněné. Rozdílem je, že úprava exekučního poriadku neumožňuje vyloženě oprávněnému na výkon exekuce podat návrh vlastním jménem vůči dlužníku povinného. Slovenská právní úprava naopak shodně s tou českou řeší danou problematiku, co se týče jádra sporu a jeho účelu. Podobnosti nalezneme i v otázkách legitimací k podání žaloby. Též obdobně je založeno vyvinění banky, pokud nesplnění povinnosti srážet je dáno tím, že z účtu osoby povinné není co srážet.

Spory při příkázání jiných peněžitých pohledávek

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 109 odst. 1 že, „*Ak dlžník povinného nevyplatí exekútorovi pohľadávku bezodkladne po tom, keď sa mu doručil exekučný príkaz alebo keď sa stala pohľadávka splatnou, môže sa oprávnený domáhať vo vlastnom mene od dlžníka povinného na všeobecnom síde dlžníka povinného vyplatenia pohľadávky. Nesmie však s dlžníkom povinného, ak*

---

¹⁴⁹ § 103. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-18].

¹⁵⁰ Soudní rozhledy č. 98/1999. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-19].

ide o túto pohľadávku, uzavrieť na úkor povinného zmier, ani odpustiť jej zaplatenie. Dlužník povinného si v takomto prípade nemôže započítať ani svoju vlastnú pohľadávku, ktorú má voči oprávnenému.“ V odstavci druhém pak, „Ak oprávnený neuplatní včas na súde pohľadávku povinného voči dlžníkovi povinného alebo ak neoznámí povinnému, že ju uplatňuje, zodpovedá povinnému za škodu, ktorá by mu tým prípadne vznikla.“

Základným smyslem poddlužnické žaloby podle ustanovení § 109 EP je, že pokud dlužník povinného, tedy poddlužník, nezaplatí soudnímu exekutorovi peněžní pohledávku bezodkladně poté, co mu byl doručen exekuční příkaz, může se oprávněný domáhat u poddlužníka vyplacení takové pohledávky. Jedná se o klasické sporové řízení podle civilního sporového poriadku se všemi důsledky, které nám z toho vyplývají. Výjimkou budou určité hmotněprávní úkony, které oprávněný v tomto řízení nemůže vykonat např. uzavřít smír, odpustit zaplacení pohledávky atd. Smyslem rozsudku o poddlužnické žalobě je, že oprávněný získá exekuční titul směřující proti poddlužníkovi, vůči kterému v původním exekučním řízení nebyl v žádném právním vztahu. Po úspěšném řízení o poddlužnické žalobě může oprávněný iniciovat exekuční řízení vůči poddlužníkovi kterémukoli z přípustných způsobů exekuce.¹⁵¹

Rozdílem v porovnání s žalobou podle ustanovení § 103 EP je, že zatímco ustanovení § 103 vymezuje povinnosti, jejichž porušením může dojít k žalobě, ustanovení § 109 EP tak nečiní. Například poddlužník je povinen plnit oprávněnému až po doručení exekučního příkazu, ve spojení s tím vzniká otázka, co když poddlužník před doručením exekučního příkazu, ale již po doručení příkazu k zahájení exekuce, které bude obsahovat zavedení arrestatoria, tuto pohledávku i tak zaplatí povinnému, aniž by čekal na vydání zmíněného exekučního příkazu. Števec a spol. uvádí, „že v tomto případě institut poddlužnické žaloby nebude možný jazykovým výkladem vyložit a poddlužník bude odpovídat podle všeobecných ustanovení o odpovědnosti za škodu, pokud budou tyto předpoklady splněny. Oprávněný tak může žalovat poddlužníka ne z titulu poddlužnické žaloby, ale z titulu odpovědnosti za škodu, která mu vznikla v

---

¹⁵¹ ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony.* V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 515

důsledku porušení generální preventivní povinnosti poddlužníka vůči oprávněnému.“¹⁵²

I přesto, že podání poddlužnické žaloby není povinností, ale právem oprávněného, je ustanovení § 109 odst. 2 konstruováno tak, že oprávněný v zásadě bude povinný podat žalobu, pokud se chce vyhnout riziku, že sám by byl zodpovědný povinnému za škodu, kterou způsobí nepodáním takové žaloby nebo případně tím, že povinného neinformoval.¹⁵³ Toto vytváří tak jasnou paralelu k českému právnímu řádu, tyto závěry pro něj nejsou cizí.

Samotné vymezení § 109 EP a § 315 OSŘ jsou téměř identické, celková podobnost úpravy těchto poddlužnických sporů je tak zjevná. Samotný popis sporů při přikázání jiných peněžitých pohledávek v předcházejících odstavcích po přečtení úpravy sporů v občanském soudním řádě není tedy ničím neznámým.

Spory při přikázání jiných majetkových práv

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 113 že, „*Ak podkladom na vykonanie exekúcie je rozhodnutie, ktorým sa oprávněnému priznáva peňažná pohľadávka, môže exekútor vykonať exekúciu aj postihnutím iného majetkového práva, ktoré je prevoditeľné a nie je peňažnou pohľadávkou ani právom, ktoré patrí len povinnému osobne. Na exekúciu sa potom primerane použijú ustanovenia § 106 až 110, § 114, § 121 až 126.*“

Podkladem pro vykonání exekuce je rozhodnutí, kterým je oprávněnému přiznána peněžní pohledávka, kdy exekutor může vykonat exekuci i postihnutím jiného majetkového práva.

Exekuce postižením jiných majetkových práv přichází tedy jako možnost v případech, kdy je oprávněnému v exekučním titulu přiznáno právo na peněžní plnění a když není možné vymožení tohoto plnění jinými, efektivnějšími způsoby. Jiné majetkové právo, aby mohlo být exekučně postiženo, musí splňovat základní zákonem stanovené náležitosti. Nesmí se jednat o peněžitou pohledávku, o osobní právo povinného, dané právo musí být převoditelné a nakonec nesmí být

---

¹⁵² ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony*. V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 515

¹⁵³ § 44. In: MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>. [cit. 2024-02-22].

z exekuce vyloučeno předpisem. Zákonná úprava však k přesnějšímu vymezení v ustanovení § 113 EP nepřistupuje a tak vzhledem k povaze konkrétního jiného majetkového práva postupuje soudní exekutor podle ustanovení § 106 – 110, § 114 nebo § 121 – 126 exekučního poriadku.¹⁵⁴

Opět uchopení exekuce postižením jiných majetkových práv svým vymezením a chápáním kopíruje v zásadě úpravu obsaženou v občanském řádě soudním. Velmi podobně se jedná o situace, kdy je oprávněnému v exekučním titulu přiznáno právo na peněžní plnění a kdy vymožení plnění není dosažitelné skrze lepší způsob. I český právní řád ve velké míře odkazuje na případy srážek jiných peněžních pohledávek ve svých ustanoveních a nemá pro tento typ sporů vlastní specifickou úpravu.

6.4 Porovnání úpravy odporových sporů

Úprava České republiky

Kategorie odporových sporů je v české právní úpravě přímo upravena v občanském soudním řádu. Jedná se typ sporů, kdy ke vzniku dochází v průběhu exekučního řízení, specificky v průběhu během řízení o rozvrhu výtěžku exekuce. V takovém řízení dochází ke vzniku práv a povinností mezi oprávněnými a povinným a rovněž mezi věřiteli a povinným. Dochází i ke vzniku práv a povinností mezi oprávněnými a věřiteli navzájem.

Odporové spory spadají pod ustanovení § 267a odst. 1 OSŘ. To nám říká, že je potřeba návrhem podle třetí části občanského soudního řádu uplatnit vůči věřiteli popření pravosti, výše, skupiny nebo pořadí některé z pohledávek přihlášených k rozvrhu výtěžku nebo jinak uspokojovaných při výkonu rozhodnutí.

Úprava Slovenské republiky

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 44 odst. 7 písmeno c) že, *„Ustanovenia odsekov 1 až 6 sa primerane použijú aj na zapretie pravosti, výšky alebo poradia niektorej z pohľadávok prihlásených na rozvrh výťažku v prípade, keď sa vykonáva exekúcia príkazom pohľadávky, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti alebo predajom podniku.“*

¹⁵⁴ ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony*. V Praze: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 523

V exekučním řízení, během řízení o rozvrhu výtěžku, mají oprávněný, povinný a věřitel, kteří přihlásili řádně své pohledávky, právo na popření pravosti, výše nebo pořadí jiné pohledávky přihlášené k rozvrhu výtěžku. Popření pravosti, výše nebo pořadí přihlášené pohledávky je úkon ryze procesním, jedná se o prohlášení popření. Obsahem takového prohlášení o popření bude tvrzení, že určitá přihlášená pohledávka buď vůbec neexistuje, existuje, ale v menší výši nebo že má být uspokojena v jiném pořadí. Rozvrhem výtěžku se rozumí stanovení, které pohledávky budou uspokojeny z vymožené částky a v jaké výši. Jedná se o výsledek určitého procesního postupu, který je označován, jak již bylo zmíněno jako řízení o rozvrhu výtěžku exekuce. Toto řízení je vcelku samostatnou částí celého exekučního řízení. Samostatnost se projevuje např. v tom, že soudní exekutor dokončí řízení o rozvrhu výtěžku i tehdy, když exekuce skončila.¹⁵⁵

Ustanovení § 44 odst. 7 exekučního poriadku se částečně jeví jako již zastaralé a to když mluví o zapření pohledávky přihlášené na rozvrh výtěžku v případě, kdy se provádí exekuce příkázáním pohledávky. Řízení o rozvrhu výtěžku exekuce totiž nepřichází v úvahu při exekuci příkazem pohledávky. Dlužník ze zabavené pohledávky sám posuzuje, zda a kolik má vyplatit zástavnímu věřiteli a kolik soudnímu exekutorovi. Pokud byla pohledávka zabavena v několika exekučních řízeních, bude opět dlužník tím, kdo vyhodnotí pořadí úhrady a ponese odpovědnost za jakýkoliv nesprávný postup. Rozvrh výtěžku zde nemá místo. V případech, kdy dochází k provedení rozvrhu výtěžku, lze přednést zapírací projev. Po vznesení projevu se aplikují ustanovení § 44 odst. 1 až 6.¹⁵⁶

Obecně k odporovým sporům i tato kategorie sporů je svou úpravou ve slovenském právním řádě té české velmi podobná. Důvody sporů jsou totožné a ochrana práv a účel řízení taktéž, rozdíl můžeme spatřovat v detailnosti úpravy. Zde česká úprava obsahuje zařazení jednotlivých pohledávek do příslušných zákonem stanovených skupin, slovenská nikoliv, ale alespoň ustanovuje pro pohledávky specifické pořadí.

---

¹⁵⁵ ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony*. V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 158

¹⁵⁶ ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony*. V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 158

6.5 Porovnání úpravy sporů z lepšího práva

Úprava České republiky

Spory z lepšího práva se vyskytují v exekučním řízení, v situacích kdy dojde k tomu, že peněžitý výtěžek z exekuce skončí v rukou osoby, která na něj nemá právo. Žaloba z lepšího práva se tak zakládá na principu bezdůvodného obohacení a jejím cílem je dosáhnout spravedlivého rozdělení výtěžku z exekuce. Tuto žalobu podává osoba, které svědčí ono lepší právo na výtěžek než osobě, která ho fakticky obdržela. Typickým příkladem je vlastník věci, který nežádal o vyloučení své věci z exekuce a výtěžek byl použit k uspokojení jiné pohledávky, právě tomu pak svědčí lepší právo na tento výtěžek než ostatním věřitelům.

Úprava Slovenské republiky

Žaloba z lepšího práva není v platné právní úpravě Slovenska výslovně upravena, i tak je procesní teorií považována za přirozený projev zásady uspokojování oprávněného pouze z majetku povinného a zásady zákazu navrácení do předchozího stavu. Historicky můžeme identifikovat žalobu z "lepšího práva" i ve starém exekučním řádu z roku 1896. Oprávněný má procesní právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku z exekuce majetku povinného, což současně znamená, že oprávněný nemá právo na uspokojení své pohledávky z majetku třetí osoby. Spor z lepšího práva je tedy sporem vznikajícím po skončení exekuce. Svojí podstatou jde o spor o vydání bezdůvodného obohacení. Podle ustálené rozhodovací praxe slovenských soudů má uplatňování nároku na vydání bezdůvodného obohacení přednost před žalobou o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Žalovaná bude v tomto sporu osoba, které byl v exekučním řízení vyplacen výtěžek z exekuce konkrétního majetku a žalobcem bude osoba, která tvrdí, že bylo porušeno její právo, protože z pohledu hmotného práva měla k předmětu exekuce "lepší právo" než žalovaný a kdyby se v daném případě postupovalo dle hmotného práva, výtěžek z exekuce by připadl jí a ne žalovanému.¹⁵⁷

Myšlenka sporů z lepšího práva jak popisuje Molnár je naprosto totožná i v právní úpravě České republiky. Obdobně se jedná o spory, jež jsou praxi a teorii známé, avšak úprava s nimi vyloženě nepočítá. V přístupu ke sporům z lepšího

---

¹⁵⁷ MOLNÁR, Peter. *Nepeňažná exekúcia. 1. vydanie*. Bratislava: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-89603-42-8, s. 47

práva je tak vidět silný společný základ, který panuje mezi Českou republikou a Slovenskem, jež je dán jejich společnou historií.

6.6 Porovnání úpravy sporů opozičních

Úprava České republiky

Problematicke opozičních sporů se věnuje ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) OSŘ. Samotná existence těchto sporů je založena situací, kdy skutečnost nově nastalá způsobí zánik práva, které přiznával exekuční titul a zaniká tak nárok k pohledávce. To má za následek nepřipustnost vymáhání takto zaniklého práva skrze provedení exekuce. Takový návrh tedy označujeme jako opoziční návrh nebo rovnou jako opoziční žalobu. Ve své podstatě se tedy jedná o spor mezi oprávněným a povinným o přípustnost dalšího vedení exekuce.¹⁵⁸

Klíčovým momentem je okamžik, kdy dojde k vzájemnému setkání obou pohledávek. Když toto nastane až poté, co byl exekuční titul vydán, bude se jednat o jasný důvod zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) OSŘ, ale jestliže došlo k setkání, ještě než byl exekuční titul vydán, došlo by k zastavení podle § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ.

Úprava Slovenské republiky

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 61k odst. 1 písmeno a) že, „*Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.*“

Exekuční soud nezkoumá věcnou správnost exekučního titulu, ten dokládá, že soudem potvrzená pohledávka existovala v době vzniku exekučního titulu. Exekuční soud nepřezkoumává, zda vymáhaná pohledávka vznikla. Zároveň musí vycházet z toho, že zánik vymáhané pohledávky nezpůsobila právní skutečnost, která nastala před vznikem exekučního titulu.¹⁵⁹

Povinný se však může bránit proti exekuci tvrzením, že vymáhaná pohledávka zanikla na základě právní skutečnosti, která nastala po vzniku exekučního titulu. Takové tvrzení pak bude soudem posouzeno jak z právního, tak

---

¹⁵⁸ FIALA, Josef. *Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory)*. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972, s. 100

¹⁵⁹ ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony*. V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 346

i z faktického hlediska. Soud tedy musí zjistit, zda tvrzená právní skutečnost prokazatelně nastala. Tato tvrzená skutečnost může samozřejmě být mezi oprávněným a povinným sporná. Podáním návrhu na zastavení exekuce tak dochází ke vzniku sporu mezi povinným a oprávněným. Důkazní břemeno leží v daném případě na povinném. Jinak řečeno, exekuční soud neposuzuje, zda vymáhaná pohledávka vznikla, ale může dospět k závěru, že vymáhaná pohledávka po vzniku exekučního titulu zanikla. Zánik vymáhaného nároku je důvodem k zastavení exekuce.¹⁶⁰

V komparaci opozičních sporů je patrným rozdílem, propracovanější úprava občanského soudního řádu, ten v ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) počítá s rozsudkem pro zmeškání jako jedním z důvodů naplnění okolnosti zastavení exekuce na rozdíl od slovenského exekučního poriadku, ten tuto okolnost specificky nezmiňuje. Jinak lze konstatovat, že i zde panuje silná shoda obou úprav.

Možnou myšlenku připuštění uplatnění zániku vymáhaného nároku před vydáním exekučního titulu povinným lze nalézt v odborné literatuře týkající se slovenského občanského procesního práva, avšak není zcela rozvinuta. Mazák pracuje s možností, že „zastavenie exekúcie je procesný úkon súdu, ktorý smeruje k trvalému odstúpeniu od vykonávania exekúcie potom, čo bola zistená neprípustnosť exekúcie v dôsledku právne predpísaných skutočností (materiálneho práva alebo procesného práva), ktoré zvyčajne nastali po vydání exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydáním.“¹⁶¹

6.7 Porovnání úpravy sporů impugnačních

Úprava České republiky

Ukotvení problematiky sporů impugnačních nalezneme v ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ, které se týká nepřípustnosti exekuce, kdy doplňuje další zvláštní ustanovení o nepřípustnosti exekuce a samo osobě pak tvoří kategorii pro situace, které není možné zařadit jinam. Pro možné zastavení je použitelné také ustanovení § 52 EŘ, kdy provádí exekuci soudní exekutor podle exekučního řádu.

---

¹⁶⁰ ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony*. V Praze: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 349

¹⁶¹ MAZÁK, Jan. *Základy občianskeho procesného práva. 4. vydanie*. Bratislava : IURA EDITION, 2009. ISBN 978-80-8078-275-7, s. 623

Úprava Slovenské republiky

Exekučný poriadok říká v ustanovení § 61k odst. 1 písmeno d) že, „*Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.*“

Exekučný poriadok upravuje povinnost zastavení exekuce soudem pro nepřípustnost pramenící z jiných skutečností či důvodů, které zabraňují jejímu výkonu a brání vymáhateľnosti exekučního titulu. Právním důvodem k zastavení exekuce je jakákoli právní skutečnost, která z hmotněprávního nebo procesněprávního hlediska brání vymáhateľnosti exekučního titulu a jejímu provedení. Vzhledem k tomu že ustanovení § 61k odst. 1 písm. d) hovoří o „jiné skutečnosti“ znamená to, že výčet důvodů pro zastavení exekuce exekučním soudem může být poměrně široký.¹⁶²

Mazák popisuje úpravu jako ustanovení, jež existuje primárně z důvodu nemožného předvídání všech skutečností, všech procesních situací, které mohou nastat zákonodárcem. Ustanovení má tedy být použitelné při uplatnění vůči širšímu spektru případů. Zpravidla tehdy, pokud nastala skutečnost, která činí provedení exekuce nepřípustným a není možné, aby byla podřazena pod jiné ustanovení vzhledem ke své povaze.¹⁶³

Obecně lze tvrdit, že se jedná o jakousi zbytkovou kategorii pro důvody zastavení nepřípustné exekuce, které nejsou stanoveny v jiných ustanoveních, což odpovídá i české právní úpravě. I na Slovensku lze tedy tvrdit, že je jedná o obecný procesní prostředek v situaci uplatňování nepřípustnosti exekuce.

---

¹⁶² ŠTEVČEK, Marek. *Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony.* V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4, s. 346

¹⁶³ MAZÁK, Jan. *Základy občianskeho procesného práva. 4. vydanie.* Bratislava : IURA EDITION, 2009. ISBN 978-80-8078-275-7, s. 625

7. Závěr

Napříč diplomovou prací jsem se zabíral problematikou exekučních sporů. Stanoveným cílem pak bylo pojmout nejprve danou problematiku z hlediska samotných základů exekuce a popsání základních zásad a principů, jež jsou nedílnou součástí exekučního řízení a zajišťují jeho základní rámec fungování. Následným cílem bylo popsání a zmapování exekučních sporů jako takových. Uvedení do tématu co jsou vlastně zač, jakým způsobem dochází k jejich dělení resp. kategorizaci, jakým způsobem vznikají a jak jsou následně řešeny. Závěrečným záměrem práce bylo přiblížit právní úpravu jiného státu a nastínit porovnání jednotlivých institutů exekučních sporů sobě si vzájemně odpovídajících. Zde jsem se zaměřil na právní úpravu Slovenské republiky. K tomuto výběru jsem přistoupil za prvé z důvodu historického společného vývoje našich států i našich právních úprav. Za druhé zároveň i vzhledem k faktu rozpadu a oddělení našich států, kdy mě zajímalo, jak moc odlišné resp. podobné si právní úpravy budou. Česká republika i Slovenská republika si nadále zůstávají na státní, mezinárodní úrovni velmi blízké. Bylo tedy zajímavé pozorovat, jakým způsobem se kdysi společná právní úprava rozrůstá již odděleně od sebe navzájem a vyvíjí se samostatně, připustíme-li však fakt, že i nadále zde dochází k vzájemnému ovlivňování a inspiraci.

Samotné exekuční řízení se svým účelem zaměřuje na nucené vynucení splnění povinnosti stanovené povinnému vykonatelným exekučním titulem v případě, kdy stanovenou povinnost již sám dobrovolně nesplnil. V rámci tohoto procesu však dochází na běžné bázi ke vzniku sporů. Tyto spory pak nutně ze své podstaty způsobují narušení průběhu výkonu exekuce a je nutné se s nimi řádně vypořádat pro další postup. V práci jsem tedy přistoupil k popsání jednotlivých typů sporů, ať už jde o takové spory, jež jsou řešeny v řízení nalézacím, spory řešené v řízení exekučním, spory, které na úrovni právní úpravy nejsou takřka upraveny přesto, že praxe či teorie je zná, po spory naopak právní úpravou důkladně upravené. Je třeba zdůraznit, že do značné míry je exekuce v České republice zatížena dvoukolejností svého fungování, kdy může být vedena soudem a stejně tak soudním exekutorem. Právní úprava se tak dělí převážně mezi občanský soudní řád a řád exekuční. Domnívám se, že průběhu fungování exekuce, která je nedílnou součástí moderní doby a moderních právních úprav, by bylo přínosné i z pohledu problematiky sporů, aby k zmíněné dvojkolejnosti

nedocházelo a došlo k unifikaci a ucelenému jednotnému upravení průběhu exekuce a jejích sporů.

Finální část práce byla věnována snaze uchopit právní úpravu Slovenské republiky a nastítnit paralely anebo naopak odlišnosti, které se staly právním řádům vlastní za dobu jejich samostatného vývoje. Je patrné poměrně rychle, že slovenská právní úprava se přibližuje směru jednotnosti exekuce více než ta česká. Právní úprava exekučního poriadku je mnohem celistvější úpravou než je český exekuční řád, to je patrné téměř ihned. Zároveň ale nejde říci, že úprava specificky právních sporů je na Slovensku dokonalejší než ta v českém právním řádu. Samotné dělení sporů a otázky jejich znaků jsou v obou úpravách velmi podobné. Zde je patrný silný společný základ, ze kterého je vycházeno a i to, že ani jedna z úprav za dobou samotné existence států zásadně svůj přístup k dané problematice nezměnila. Je možné dohledat jisté odlišnosti, i když spíše výjimečně a ne zásadního charakteru. Slovensko ale na druhé straně jde výrazně více cestou unifikace, je zde snaha věci více opírat o osobu soudního exekutora, kumulovat úpravu v jednom celistvém právním předpisu a ulevit tak slovenským soudům. Za dobu vývoje exekučního řízení mezi roky 2005 a 2016 došlo ke kompletnímu eliminování dvojkolejnosti, kterou Česká republika stále zná. Česká právní úprava tak může někdy působit až příliš komplikovaně v komparaci a to zejména vlivem své roztržitosti do více právních předpisů. Jako nejmarkantnější rozdíl tedy shledávám odlišnosti mezi přístupy k samotným právním úpravám jako takovým a modelu dvojkolejnosti a jednokolejnosti, zde se samostatným vývojem právní řády nejvíce oddělily od sebe navzájem. Naopak samotná úprava exekučních sporů téměř v celém svém rozsahu odlišná zásadně není, až na detaily, které se mohou vyskytnout u jednotlivých druhů sporů. Rozlišování exekučních sporů, jejich vymezení a vypořádávání se s nimi, si je tak v obou státech i po letech samostatnosti velmi blízké.

Na základě obsahu práce a zpracovaného tématu je patrné, že exekuční spory stejně jako exekuční řízení se budou dále posouvat a vyvíjet. Jeví se mi ale jako patrné, že především koncepce ucelené vize exekučního řízení bez dvojkolejnosti jejího fungování je směrem, který by měl být následován a kterým by se Česká republika měla inspirovat. Poté co se tak stane, bude moci dojít k vyřešení ucelené a bezvadné úpravy sporů v jediném právním kodexu, stejně jako celého exekučního řízení a na tomto pevném základě dále stavět.

8. Resume

Throughout the thesis, I delved into the issue of execution disputes. The defined objective was to first grasp the given issue from the perspective of the fundamental principles of execution and describe the basic principles that are an integral part of the execution proceedings and ensure its basic framework. The subsequent goal was to describe and map out execution disputes themselves. How the disputes are divided or categorized, how they arise, and how they are subsequently resolved. The final aim of the thesis was to introduce the legal regulation of another state and compare the individual institutes of execution disputes that correspond to each other. I chose to focus on the legal regulation of the Slovak Republic. I approached this choice primarily from the perspective of the historical common development of our states. I was also curious of the fact of the subsequent separation and division of our regulations. It was therefore interesting to observe how the once common legal regulation grows separately from each other and develops independently.

The execution proceedings themselves focus on the forced enforcement of obligations established for the obligor by an enforceable execution title in cases where the obligor has not voluntarily fulfilled the established obligation. However, within this process, disputes arise on a regular basis, where there are rights against each other disputes always tend to happen. These disputes unfortunately disrupt the course of execution and it is necessary to deal with them properly for further proceedings.

In the thesis, I therefore proceeded to describe the various disputes that arise, from disputes resolved in finding proceedings to disputes resolved in execution proceedings, from disputes that are almost unregistered at the level of legal regulation to disputes, on the contrary, thoroughly regulated by legal regulation of the state. It is important to emphasize that to a large extent, execution in the Czech Republic is burdened by the dual track of its functioning, where it can be conducted by both the court and the judicial executor, and the legal regulation is therefore mainly divided between the Civil Procedure Code and the Execution Code. I believe that in the course of execution, which is an integral part of modern times and modern legal regulations, it would be beneficial not only from the perspective of dispute issues to prevent the mentioned duality and to

achieve unification and comprehensive, unified regulation of the execution process and its disputes throughout the legal system.

The final part of the thesis was dedicated to attempting to grasp the legal regulation of the Slovak Republic and outline parallels or differences that have become characteristic of the legal orders during their separate development. It is quite apparent rather quickly that the Slovak legal regulation tends towards greater unity in execution than the Czech one. The legal regulation of the Slovak Execution Code is a much more comprehensive regulation in comparison.

The division of disputes and questions of their characteristics are very similar in regulations, indicating a strong common foundation and shared history between the legal systems of both countries. Nevertheless, the existence of differences is present but not overwhelming. Slovakia is clearly moving more towards unification, with an effort to rely more on the figure of the judicial executor and consolidate regulation in one legal statute.

Based on the context of the thesis and the processed topic, it is apparent that execution disputes, as well as execution proceedings as a whole, will continue to progress and evolve. However, it seems to me that the concept of a comprehensive vision of the execution proceedings as a whole is a direction that should be followed. Once this happens, it will be possible to resolve the comprehensive and flawless regulation of disputes on this solid foundation as a partial problem that arises within the execution.

Seznam literatury a informačních zdrojů

Právní předpisy České republiky

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 120/2001 Sb., o exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 418/2001 Sb., vyhláška Ministerstva spravedlnosti o postupech při výkonu exekuční a další činnosti.

Právní předpisy Slovenské republiky

Zákon č. 233/1995 Z. Z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 160/2015 Z. Z., Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov.

Monografie

BARTOŇ, Michal; KRATOCHVÍL, Jan; KOPA, Martin; TOMOSZEK, Maxim; JIRÁSEK, Jiří. Základní práva. Student (Leges). Praha: Leges, 2016. ISBN 978-80-7502-128-1.

DAVID, Ludvík. Občanský soudní řád: komentář. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. ISBN 978-80-7357-460-4.

DRÁPAL, Ljubomír. Občanský soudní řád: komentář. Velké komentáře. Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074001079.

FIALA, Josef. Spory vznikající z podnětu výkonu rozhodnutí: (exekuční spory). Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1972.

HENDRYCH, Dušan. Právnický slovník. 3., podstatně rozš. vyd. Beckovy odborné slovníky. V Praze: C.H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-059-1.

KOTRECOVÁ, Alexandra. Uznesenie v systéme súdnych rozhodnutí v civilnom procese. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-89603-47-3.

KRAJČO, Jaroslav. Exekučný poriadok – Komentár. Nakladatelství Eurounion. Bratislava, 2009. ISBN 9788089374076.

KURKA, Vladimír a DRÁPAL, Ljubomír. Výkon rozhodnutí v soudním řízení. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-443-9.

MACUR, Josef. Kurs občanského práva procesního: exekuční právo. Beckovy právnické učebnice. Praha: C.H. Beck, 1998. ISBN 80-7179-190-3.

MAZÁK, Jan. Základy občianskeho procesného práva. 4. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2009. ISBN 978-80-8078-275-7.

MOLNÁR, Peter. Nepeňažná exekúcia. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-89603-42-8.

SCHELLEOVÁ, Ilona a LAMKA, Roman. Exekuce v zrcadle právních předpisů. Právo. Ostrava: Key Publishing, 2007. ISBN 978-80-87071-36-6.

STAVINHOVÁ, Jaruška. Občanské právo procesní: řízení o výkon rozhodnutí: řízení konkursní a vyrovnací: řízení rozhodčí. Edice učebnic Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Brno: Doplněk, 1997. ISBN 80-210-1554-3.

SVOBODA, Karel; ŠÍNOVÁ, Renáta a HAMULÁKOVÁ, Klára. Civilní proces. Academia iuris. V Praze: C.H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-279-3.

ŠTAJGR, František. Některé teoretické otázky civilního práva procesního. Acta Universitatis Carolinae. Praha: Universita Karlova, 1969.

ŠTEVČEK, Marek. Exekučný poriadok: komentár. 3. vydanie. Beckova edícia komentované zákony. V Prahe: C.H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-706-4.

TRIPES, Antonín. Exekuce v soudní praxi. 3. vyd. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck, 2006, c2001. ISBN 80-7179-489-9.

WINTEROVÁ, Alena. Civilní právo procesní: vysokoškolská učebnice. 6., aktualiz. vyd. Praha: Linde Praha, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0.

WINTEROVÁ, Alena. Civilní exekuce, konkurs a vyrovnání. Prameny a nové proudy právní vědy. Praha: Aleko, 1992.

WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. Soudní exekuce. 2., aktualizované vydání. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-114-8.

ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. Civilní právo procesní. Právní učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-437-4.

Elektronické odborné zdroje

DAVID, L., IŠTVÁNEK, F., JAVŮRKOVÁ, N., KASÍKOVÁ, M., LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=262>.

JIRSA, J., HAVLÍČEK, K., VOJTEK, P., PETR, B., MÁDR, J., LICHOVNÍK, T., KORBEL, F., BERAN, V. *Občanský soudní řád, 4. část: Soudcovský komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p2d1963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/207/1/2>.

LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO99_p11963CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/24/1/2/komentar-wkcr-c-99-1963-sb-obcansky-soudni-rad-prakticky-komentar>.

LAVICKÝ, P. a kol. *Exekuční řád: Praktický komentář*. Systém ASPI. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO120_2001CZ. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/44250/1/2>.

MAZÁK, J., MOLNÁR, P. *Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - komentár*. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/1/43375/1/2/zakon-c-233-1995-zz-o>

sudnych-exekutoroch-a-exekucnej-cinnosti-exekucny-poriadok-a-o-zmene-a-doplneni-dalsich-zakonov.

Soudní rozhledy č. 98/1999. Systém ASPI. Iura Edition. ASPI_ID KO233_1995SK. ISSN 2336-517X. Dostupné z: <https://www.aspi.sk/products/lawText/13/24000/1/2>.

Judikatura

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 26. 9. 1979, sp. zn. 1 č

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2000, sp. zn. 20 Cdo 1508/98

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 12. 2002, sp. zn. 11 Co 655/2002

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2005, sp.zn. 20 Cdo 2331/2004

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 5. 2005, sp.zn. 20 Cdo 903/2004

Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2006, sp. zn. Cpjn 200/2005

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2012, sp. zn. 20 Cdo 4220/2010

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 5. 2013, sp. zn. 20 Cdo 688/2013

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2013, sp. zn. 30 Cdo 232/2013

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 5. 2015, sp. zn. 26 Cdo 4086/2014

Internetové zdroje

FORMÁLNÍ A MATERIÁLNÍ PRAVDA. Online. Beneš Advokátní kancelář. 2024. Dostupné z: <https://www.bcak.cz/slovník-pravnich-pojmu/formalni-a-materialni-pravda/>.

BURSÍKOVÁ, Lenka. *Zásada materiální pravdy*. Online. Fulsoft.cz. 2018. Dostupné z: <https://www.fulsoft.cz/33/zasada-materialni-pravdy-uniqueidmRRWSbk196FNf8-jVUh4Eh3aG0xwp1FcEGYRKGGfsOM/>.

SLOVNÍK POJMŮ. Online. MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR. Justice.cz. 2024. Dostupné z: <https://exekuce.justice.cz/slovník-pojmu/>.

PETRÁNKOVÁ, Lucie. *Společné jmění manželů – co do něj patří a jak se vypořádává.* Online. Dostupnyadvokat.cz. 2023. Dostupné z: <https://dostupnyadvokat.cz/blog/spolecne-jmeni-manzelu>.